Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Quaestiones et Responsiones super III libros Sententiarum - Cod. Aug. perg. 258

[S.l.], [13./14. Jahrh.]

Quaestiones et responsiones super III libros sententiarum; liber I

urn:nbn:de:bsz:31-59328

Visual Library

Queritur vtrum theolo
1 gya sit scia. R°. pprie
loquendo dz dici sapia
q s aug. est de diuinis. s scia
de humanis. tn h large et potest di
ci scia. qr h no pcedat s via ra
tionis inferioris sic alie scie. s
pcedit s via ronis superioris.
2 Vtrum sit vna scia. ul' ples. R.
vna e simplr qr e de deo pricipa
lr. et de aliis reb3 inquantu prici
pant ad diuinu esse
3 Qd sit sbm in theologia. R.
ds e sbm pprie loquendo. qr d illo
pricipalr intendit. vl' mi p
pe dne id dicendo sbm de quo
in scia determinat. sic os res
dine s sbm inquantu ee diuinum
pricipant. Primu sbm e inten
cionis. sm execucionis.
4 Vtrum theolog sit scia specu
latiua l' pratica. R. Prti specla
prti pratica qr de ipa est sapia q
est hitus pficiens intellem in
extensione ad affcm sm qd ex
citat affcoim. Vn pt dici scia af
fctiua. Vn apo. d eam ee sciam
pietatis
5 Vtrum sit scia necia. R. sic qr
f. de alie scie sunt dereb3 prter execut
aliud princip. h aut ab ipis pul
redeunt in ipm tamqua in sum
fine. cogtio aut finis nra nob
sume nece est.
6 Vtrum huic scie conueniat mod

inqsitis p rones et argumta. R.
sic modest. s quo suppos ro fidei.
no qd pponatur. nec ad fidei p
bacioin. s ad declaracoim fidei sub3.
et ad defensionm cont infideles. h oia
Aug. et d. inlur. 7
Queritur qd sit uti s rem. et c
pot actus sit. R. uti s aug.
inlur. e. id qd in vsu uenit refre
ad obtinend id quo fruendu e. et sic
accipitur pprie in theolog. Jtm aug.
inlur. Vti est assumere ad in facul
tate uoltis. et h mag e larga. Sz ar
actus uoltis q mouetur in fine qui re
est qd bonu tn pur includit regi
men racionis.
Vtrum utendu sit sola caritate. et 8
utrum omi creatura. ul' et deo frui
creature s malo. R. Vt instrumentis
utend e potenciis. Vt hitu quo
regulamur sic tm hitus b3 bonus.
Vt actu quo mouemur. sic e tm
bonus. no viciosus. Vt aliquo. sic oib3
q referri possunt i fine. et ideo n
est vtend deo. s omib3 creaturis. qr
omia in facultate uoltis qd aim as
sumi possunt. ul' opando ut opa
nra bona. Vl' tollando ut mala
pene pprie et culpe aliene. Vl' re
spuendo ut culpa ppam. ul' approba
do ut bona aliena.
Vtrum ds utatur aliq. R. qr sic. 9
Aug. inlur. Sz ipe no refert ad fine
extra se. sic fit in usu nro. Vn n e
motus in eo. s in nob qn nob utit.

G. B. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

10 Utrum angeli vel sancti in patria utantur. R. sic tali usu. s. qui non importat imperfectionem ut est usus utentium s. non imperfecto ut hic. unde referuntur ad habitum non ad habendum.

11 Quid sit frui vel cuius potentie sit actus et cuius virtutis. R. Augustinus in libro. frui est amore inherere alicui rei propter se ipsam. hec est generalis. Item Augustinus in libro. frui est uti cum gaudio non adhuc spei. s. iam rei. hec est magis stricta. Est autem actus voluntatis que est perfectissima potentia quia sola libera est. et est racionis. finis tamen s. quod includit unitatem coniunctionis Et est s. perfectissimam virtutem. s. caritatem quia immediate fruibili coniungit.

12 Utrum solo deo sit fruendum. R. sic. Augustinus in libro. quia ipse solus est ultimus finis. Effective tamen fruimur potentia dispositive habitu caritatis. formaliter ipsa fruicione vel beatitudine creata. Obiective solo deo tamquam obiecto et fine.

13 Utrum uno actu fruicionis fruimur tribus personis. R. sic. quia in eis est una racio obiecti fruicionis et finis et una est cognicio ipsorum.

14 Quibus conveniat fruicio vel quibus modis. R. ad fruicionem tria requiruntur. ut patet in diffinicione eius s. coniunctio. delectatio. quietacio. quietacio autem potest esse s. appetitum recte racionis sic fruuntur boni summo bono. vel libidinis. sic mali bono creato vel sensualis sic bruta s. augustinum. Secundum appetitum recte racionis ad hoc triplex quia triplex est coniunctio vel perfruicionem esse sic se ipso deus. non propter hoc aliquo indiget vel per speciem glorie sic sancti in patria et hec est perfecta. vel per inhabitacionem gracie sic sancti in via et hec est imperfecta. tamen secundum quandam degustacionem.

8½

Queritur utrum deus personaliter sit unus. R. sic. quia hoc dicunt fides et scriptura. hoc et patet per racionem quia infinitas s. philosophum II. methaphysice oportet esse statum quia est aliqua prima.

Utrum in divina essentia sit aliqua multitudo attributorum. R. sic. quia perfectio ideo est omnium generum s. philosophum et Dyonisium. sed tamen idem s. in deo s. rem. s. differunt racione. 1

Secundum quod accipiatur attributorum distinctio. R. s. distinctionem racionis non illa que tantum est ex parte racionantis. s. que habet fundamentum in re. quamvis non eo modo possit intelligere sicut est in re. unde virtutis racio sapiencie est in deo et bonitatis. et est quod in deo s. s. rem s. differunt racionibus propriis secundum modum intelligendi nostris 2

Utrum in deo sit personarum pluralitas. R. sic quia summum bonum communicabile debet esse et diffusivum sui quia hoc perfeccionis est tamen sine sui divisibilitate s. esset quia hoc esset imperfectionis 3

Utrum tantum sint tres persone non plures neque pauciores. R. s. fidem non quia patet ex origine. quia unus a nullo a quo alius. alter ab alio. a quo alius. alter ab alio a quo nullus. Item modi ori 4

gnandi tm̄ duo sūt. s. n° & vo. cas
Jt̄ sm̄ Rich. si ples eent nō eet
ibi summa gmanitas. ul' eent i
ples filij ul' plēs spō sci q2 tm̄ s
duo modi pcedendi.
6 Utrū p rone in diuis differant
re. ul' rone tm̄. R. differunt roē
nō q̄ tm̄ eit expte rōcinantis.
s3 ē res eit. vn̄ dic̄ aug. q2 tres res
sunt. Differūt aūt rōelone sm̄
Boe. que cpara ad eēm qm̄ re
fert sola rō eit. q2 nō inhēr. cō
para aūt ad obm̄. s. s. qd se ad a
ht̄ sic res est distinguens p's
realit pp oppō.
8. 3. 7. Queritur utrū ds a creatura
sit cogitabl'. R. Sic. s. cogne
apphensionis q2 p oms creaturas
suam similitudine apspsit. q̄ ē n
in creaturā qm̄ ht̄ omis form
s3 nō cgne cprehensionis. q2 in
finitū nō pt̄ includi infinito.
7 Q. ūr posit cgnosci & pbari
dm̄ eē. R. s3 se in n ppa. sic ds
est p se notū q2 in malis omīno
ē. et simult ē quo ad nos i rone
genali in qntū relucet in oib3
suis affcib3. inqntum uitas
bonitas. & ht'. vn̄ d' Damas.
Omib3 existendi dm̄ cognicio
ab ipo n'lr eit insita. Si i rone
spāli qua dr̄ ds. ul' summū bonū
sic nō eit p se notū. s3 ul' ē cō
dmōstrationis. inqntum rōcina
do p effcm̄ cgscim9 cam̄. ul' ar
ticls fidei inqntū. s. simplr ass
entim9 ipm̄ esse.
3 Utrū ds posit cgsci p creatu
ram & qualr. R. sic sm̄ apo. q2
in via cgnoscim9 p effcm̄. s3 in pria
erit O. Trib3 aūt modis deue
nimus in cgnicm̄ di inpsenti sm̄
Dyo. s. p remocionē. p eminēciā
& p cām. q2 cātura eit eius pduc
tum ab alio. de n° hu ē modi
noiant9 inlr. ab ab3. s. p cām.
p eminenciam. 2° & ē per remo
cionem
8 Utrū trinitas p creaturā sit
cgnoscibilis. R. n. nlr. s. p ppam
inuencionē q2 que d' deo dnt
p cpaciōm ad creaturas. ad eēm
ptinent. nō ad ps. vn̄ phi nlr n
cgnoūint attributa pz ppa. s3 eēn
lia tm̄ appata p9 illā tn̄ ut ca.
9 Utrū in omī creatura sit uesti
gium catoris. R. qd sic p aug.
inlr. Jt̄ A. sup Ge. r. Omīs cre
atura git uestigiū creatoris et
similis eit ei. Et nō q2 uestigi
ē similitudo qdam indistincte re
psentans. ut similitudo pedis
que representat spem aīalis. s3
nō indiuiduum. Ymago aūt
eit silitudo distincta ut faciei q
repsentat indiduū. Pma repre
sentat uni cuēm. sa ps. Est aūt
uestigiū h sm̄ aug. inlr. in vni
tate. i. in m°. spe. & ordine. Jt̄ in
nūo. ponde. & mensura. Unitas

est qua ipse terminatur quod refertur ad
modum vel ad mensuram. Species quam
ab aliis distinguitur quod refertur ad numerum.
Ordo quo inclinetur refertur ad pondus.
Primum appropriatur potencie patris secundum sapientie
filii. tercium bonitati spiritus sancti.
6 ¶ Ubi inciat cognitio per vestigium. Ca.
Nota quod aliud est cognoscere per vestigium
aliud in vestigio. quia vno modo est medium
alio modo obiectum. Item non quod cognitio per vestigium
incipit a creatura et terminatur
ad creatorem. Homo quidem viator cognoscit in vestigio
et per vestigium. Angelus vel homo
comprehensor in vestigio non per vestigium. Exemplum de hiis omnibus
in cognitione faciei alicuius inspecto
speculo notum et ignotum et brutum.
7 Queritur vtrum ymago dei sit
in sola parte rationali. Responsio. ymago
vel dicitur similitudo dei in creatura
secundum ipsa proprie quam representat et est in sola
parte rationali. quia secundum augustinum in libro. Anima
eo ymago dei est. quo capax eius
est.
8 ¶ Utrum sit in sola parte superiori
rationis. Responsio. cum ratio superior et inferior
vna sit et eadem secundum substantiam differentiam
tamen penes officium ideo ipsa tota secundum
substantiam est ymago sicut tabula. Per
officium vero considerandi superiora quibus informatur
ymago dicitur proprie sicut in pictura.
vnde dicit in libro. ymago dei ibi
querenda et invenienda est. quo natura
nostra nichil habet melius. vel in mente. Large
tamen aliquando et dicitur ymago per quod
considerat inferiora
¶ De distinctione partium ymaginis 9
memorie scilicet intelligentie et voluntatis
et de origine earum ab invicem
ac consubstantialitate. Responsio. Nota primo quod ymago
assignatur penes potencias animes
et accipitur potencia large quibus tribus anime
operatur. sive insusceptionem sive in retinendo
sive operando. Vocatur quidem hic memoria
intellectus anime continens species intelligibiles
quia intellectus secundum philosophum est locus specierum. Proprie
autem secundum quod continet species innatas scilicet
similitudinem veri et boni. quam species concreate
sunt. non autem acquisitae species
nisi large sumendo. quia vero intellectus in materialis
est. reflectitur super speciem
receptam et sic oritur intelligencia. huius
vero reflexionem consequitur voluntas. secundum
quam afficitur circa rem intellectam.
et sic patent partes ymaginis et
ordo partium et origo earum et intuendi
species et conservandi eas.
cum utraque sit cognitiva potencia secundum eidem
potencie secundum essentiam. differentes tamen sunt distincte
penes duo officia. voluntas 13
autem spiritualis potencia est.
¶ Utrum potencie anime sint idem quod
anima. Responsio. secundum essentiam non sunt idem.
quia potencia vero est actus sed substantia sed idem
quia sic anima est totum potentiale existens
integraliter ex omnibus potentiis
eius naturalibus et tota est in qualibet
potentia. Substantia autem idem est anima cum omnibus
actionibus suis. Alii vero dicunt esse
potentias cum anima et potentias inter se per id

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

qd̓ sunt· i· in radice idem esse
in ecc̃ia· ħ differunt ɔ̃rõne qua
po^e s.~ ẽ 1õe· i· in ɔparacione ad
actum· ex^ma^ ɔ̃dpuncto·
11 ¶ Utrū po^e ymaginis semp
sint ɔiuncte suis actib3· R̷· resp
tu speciez in natura ul' rey aie per
eccia· ɔ̄sideratū· ut est d̃s ȝ ipā
anima· sic semp sunt in actu nā-
l' nō delibaratō· S3 r° speciez acq'sita
rum non· ꝗ̃ semp ul' cogitat· nec
discinit ɔpiā nlia obā
12 ¶ Respectu quoꝝ oboꝝ assignet
ymago· R̷· ymago est simili^do
expssa· ħ aūt attenditur in tribȝ
s' corpue· l' in ordinata pcū dist
inccione· indebita lineamtor
figuracione· ȝ incogrua color'
inuacionē· ħ ħ ymago trinitatis
large dici pt̃ r^o quoꝝlibȝ oboꝝ
q^o· ẽ ad ordinē ȝ equalitatē poꝝ
int' se· S3 quo ad modū distinc
cionis qui ē in origine unius
ab uno· ȝ duoꝝ ab uno· ȝ equita
tem poꝝ int' se· ȝ in ɔparacione
ȝ obā· sic mag^e ꝓpe dr̃ ymago
iuxta ipiūs ɔsideracionē· Pri
ssime v^o attend^r r^o dei obm,
maxime informatur ȝ assimulatur,
ȝ hoc pfectius est· Vñ A^o· in lib'
Mens eo ymago dei est quo ca
pax eius est·
13 ¶ De ordine pcū huī ymaginis
que est mens· noticia ȝ amor·
Hanc ē ponit A^o in lib'· R̷· Mens
ȝ memor^a retenta specieꝝ in natura sp
pcedit· secūt noticia ul' intelligencia
nō ẽ poś· ħ ẽ act^a S3 r° specieꝝ acq'si
taꝝ pus sunt inf'i· sic pcedit·
intellia no^ta^ no^tat^ memoriam· S3
pus ẽ in ecc̃ ẽm unam ɔ̃siōnis
anime sup spẽs pus acceptas·
idem est ordo sic inspectib3 in actis·
¶ De ɔ̃ualitate haꝝ poꝝ ad inuicē
R̷· Nō sunt idē in eccia ħ ī sba·
S^a· q· 10·
¶ Qu^e sit diuisitas haꝝ ymagin
um int' se· R̷· Multiplr̃ disting
unt^ur· ħ dic· qd̓ pma ymago acci
pitur penes tres poś nāles· ħ sa
penes unam poīa· l' mentem·
que est supmum in aĩa· ȝ duos
actus eius ɔnāles ȝ q' hitiales
se se ɔñtes· qui sunt noticia ȝ amor·
Vñ Au^o in lib'· Mens eīn nouit se ix
ȝ amat se· d. q
Q Ueritur utrum quo indiuis 1
sit· R̷· sic· q^a diffusio siue
multiplicacio sui est pfc̃ōnis· ȝ ideo
d^o attribuendū· ȝ ē pfectissima ɔ̃ca
cio· que est uniuoca ɔ̃cacio n^e· ȝ
ħ est grō· ẽ genus tñ nō est i·
l' mutacōm que ħ est impfctōis
¶ Utrū ɔcedendum sit qd̓ d^s 2
genuit dm̃· R̷· in lib'· qd̓ sic· ȝ in
symbolo· q^a iste t^s d^s sign^t naim
in supposito· et p̄ubū notoale ge
nuit restringitur ad stand'· p p^a
pris in ubo· ȝ p p^r filij in pd^to dicato
¶ Utrū ɔcedd̓ sit qd̓ genuit se dm 3

ul' alium dm̄. R. uł. qd' utraque
neganda q2 se recipcā est & ideo
refert idem suppositum. aliud aut' rōm
diuisitatis ibi est ingenitū & de
terminat' p hunc tm̄ dm̄. & ideo dic
diuisum indiuinitate.

4 Utrum genuit dm̄ q' est ds
pat'. aut nō. R. Cum di qui est
ds pat'. aut est apposita ꝯdicio. et
sic fl'a. aut nō. s3 qui i stabilitam
te relatē nō implicare sic ipon
is'. et sic est va. Idem is' diff'
uł.

5 Utrum possit si p̄dicacio affi
rmata indiuinus. R. Queda est
p̄dicacio p ydemptate. ut cum
p̄dicat' idem de se ul' diffinitio ei'
& h est indiuinus. q2 nō dic ꝯpone
realem. It est p̄dicatio p inheren
ciam q tm̄ dic denoiacōm extrinse
cam. h & ꝯit dis. ut cum dr̄ creator
q2 & nō dicit ꝯpom in deo s3 p̄dica
cō p inherenciam intrinseca nō ꝯt
do s' rem. s3 s'm modū intelligendi
tm̄.

6 An p' ue p̄dicet' de eēn. R. sic
ꝓpt' omodam ydemptate eēn' &
persone.

7 Utrum trinitas ue p̄dicet'
de eēn. R. sic. ꝓp omnoda ydemp
titatem eēn' ad totam trinitatem
Idem an' uł.

8 Pro quo supponat ibi tres ds.
R. Qda dixerunt qd' cū sit trs ꝯ
munis ꝯcret' signis eēm ꝯuem

plib3 suppositis. qd' supponit nūr
p supposito ne uur' s3 accidentalr
pn. S3 ꝯt. ds cāt. hic stat p
na rōi S. Aliu dns q principalr p
suppon pn. q nō est fori multip
in suppositis. & ipe hz nam ei
discreti. accidentalr tm̄ p p ꝓp ydē
ptitatem ipōz. S. alii dnt qd'
hz nam trinum discreti expte i'
sig' s3 nun ei ꝯmunis expte
suppositoz. & indifferent' p utroque
pt supponē. principaliuf tm̄ pn
et h m' uius.

9 Utrum hat plale. R. qm̄ nū
cupare sunt. ul' pricipare sit
hz plale. s3 qm̄ nr̄ sumit' nō
q2 fori eius nec re n' intellectu
est multip'.

1 Queritur ut' eēn dura sit
generans. R. uł. q nō
q2 actus & opōes tm̄ suppositoz
s' & incaturis. Vn supponit per
formam agit. nō ipa forma.

2 Utrum ꝯcedd' sit q eēn dura
sit pater. R. Si hoc nom pat'
accipit' sbante va est. q2 sic hz
inse intellim suppo' cui in est
pternitas. & est predicacio p ydē
ptitatem. Si aut' adiectiue ac
cipitur fl'a est. q2 nō in ee
pternitas eēne. & sic p̄dicacio
p inherenciam.

3 Utrum eēn possit d' genita.
R. in creaturis quibus suppo
sit p' & principalit' genertur

le. incarnatus quamvis suppositum
pro. et principaliter generetur tamen essentia
ex consequenti quia inesse producitur.
Sed in divinis non generatur
nisi suppositum non essentia quia eandem essentiam
accipit. nisi velis ad dicere generari. i.
per generationem communicari. sed hoc est impro-
prie dictum.

3 Utrum possit dici essentia decenter. Re-
spondeo. non cum magna improprietate. Solutio
ergo quod nominum quedam sunt pure per-
sonalia et hec proprie supponunt pro persona. Que-
dam pure essentialia et hec supponunt
pro sola essentia. Solutio. Quedam medio modo se
habent. vel proprie concretum suppositum ut
concreta vel alio actus vel modi qui
persone conveniunt ut abstracta. et hec magis
vel minus proprie supponunt pro persona. secundum quod
magis vel minus accedunt ad mo-
dum significandi personalem. Solutio. Propinquissime ergo
supponunt pro persona nomina personalia proprium. ut
pater. persona nomen commune ut ypostasis.
persona deus nomen concretum ut deus. Postea
huius modi bonitas et cetera. Postea mere
essentialia. Ultimo autem et impropriissime
hec essentia.

4 Utrum filius sit de substantia patris. Re-
spondeo. Sicut in littera. et accipitur ibi li de
non pure materialiter. nec pure origin-
aliter. sed mixtum quia filius. et con-
substantialis est patri. et ab eo processit.

5 Utrum filius sit de nichilo. Sin-
gulariter. tripliciter accipitur quia neque includi-
tur in nichilo explicetur potest eadem sup-
ponit verbum et sic accipitur negative. et

sic nec pater potest dici esse de nichilo. sed iste
modus non est usitatus in scriptura.
et ideo non dicitur de deo sine explicatione
aliter negatio potest sequi verbum. et tunc
li de. potest tamen multipliciter. et sic de nichilo nic-
hil fit. aliter ordinaliter. et sic omnis
et sola creatura est de nichilo. et sic
communiter accipitur.

Queritur utrum pater genuit ·6· S.A.
filium necessitate. Respondeo. secundum philosophum .v. me-
thaphysice et commentatorem. necessarium dicitur uno modo quod omnino
et simpliciter est inmutabile. et hoc tamen simpliciter
est necessarium. Alio modo necessitas indi-
gentie. tercio modo violentie. sive coacti-
onis vel prohibicionis quo modo expedi-
entie quinto modo immutabilitatis ut solem
lucere. Primo modo pater filium genuit necessario
sed non aliis modis tamen quia necessitas conter-
sonat inchoactionem vel indigen-
ciam et sic et heretici accipiebant.
ideo communiter negatur a sanctis. et est in
littera. Antiquus.

Utrum genuit eum voluntate. Respondeo. Quia ·7·
duplex est voluntas. scilicet antecedens.
accedens. concomitans. et consequens. Per pri-
mam placet opus fiendum antequam fiat.
Per secundam volumus ad quod antea non volu-
imus. ut dicitur in littera. Per terciam placet
opus dum fit. Per quartam dum factum
est. Solutio. Prima est in deo tamen respectu creatu-
re. Secunda respectu nullius. tercia respectu omnium
que ab ipso procedunt. similiter et quarta.
Sic ergo potest concedi. scilicet de tercia voluntate. quod
voluntate eum genuit. sed quia heretici pro
antecedente acceperunt. ideo negatur

ab Aug°. mlt
3 Utrum genuit eū n̄r. R. sic. q̄
est n̄ filius. ut dic̄ Aug° mlt. q̄
genāre est actus nē.
Utrum gn̄unt eū 𝔭 tom̄ ex̄tis l
2 ydee. R. Ad pcede 𝔭 tom̄ ex̄tis l
ydee dupl̄r p̄t intelligi. s. ul ut ex
tā. ul ut tō exudi alia. Pmo m̄ p
cedit creatura. Sco m° filius. Vn Aug
Qui negat ydeas ee. negat filiū
dei esse.
9 Utrū p̄r ᷤ filius spirent spm̄ s.
vo¹ ul ncce. R. Triplex est pduc
cio an° ul a vo¹ᵉ. s. an° solū. sic filii
vl a vo¹ᵉ solum sic creatura ul ab
utroq simul. sic spc̄ scs. q̄ ᷤ pce
dit ut amor 𝔭 rach. ᷤ ē spirant eū
n̄ li ncce. loquendo de nccitate in
mutabilit. nō indigencie ul in
olencie ul expediencie.
S·a· 1 Queritur ut impr̄e sit pō gen
andi. R. sic. q̄ ad pfcōnis ᷤ
nobilitatis dᵉ. s. pom̄ ad ͻcaciōm
nc pactum n̄. ͻiuncta m̄ sp cu
suo actu q̄ impfca ee nō pot.
7 Utrū sit impr̄e pō gn̄andi plēs
filios. R. nō. q̄ tm̄ pfcm̄ gn̄auit
ᷤ de tota sba sua. quoz opposita
sint impr̄e carnali. Precipue aūt
q̄ ille filius in nullo differt ab isto
q̄ sola relō i distinguit.
Q; sit illa pō an sit q. ul ad ad
R. quīnus quida dicant qd ipa
pō in radice eēntis sit. 𝔭 inclina
cionem ad actum plus. q̄dā aūt
qd solū plus. cū dicat tōem
originis p¹. Unus tn̄ qd est. qd
pō pūnet ad eēn̄. gn̄andi vo
ad relacionē. Vn̄ ipm̄ ͻiunctū
est eēnle totum ad p̄ᵐ. ut cum
dī genans.
Utrum pō gn̄andi sit in filio 3
R. h gn̄undium gn̄andi pt̄ ee ger
undiū ubi actū ul passiuū. ul in
psonal. Pmo n° est in solo p̄re.
Sc̄do m̄ in solo filio. Tcio impr̄e
ᷤ filio ᷤ spū scō.
Utrū filius possit gn̄are. R. n̄. 2
Nec h est ex impo. h ppera te re
lacionis que sola disting in
diuinis.
Utrum eade sit pō crandi ᷤ 4
genandi. R. Pō est medium
int eēn̄ ᷤ opōm 𝔭m tōm in
telligendi. ex pte g eēn̄ᵉ eade
est. ex pte opōnū hē distinctōm
s. rōm de pō mouendi. illu ᷤ e
in sole. 6
Utrū dicatur vnivoce ul
equiuoce n̄ pōe de utraq. Per
ͻpacōm ad etām vniuoce dī.
q̄ una est in radice. P ͻpacōm ad
actum due. et analogice nō equi
uoce dī. Nam ad gn̄ale hē. s. cō
mune modum pducendi. ᷤ ppū
dī de eēna pduccione. P posteri
de tempali. q̄ rō pō etēna act
por est qm̄ rō tempalis saltem
𝔭 mod intelligendi. 1
Utrū pō gn̄andi includatur

in omni po dei. R. Si omnis sit
distribucoim acomoda. Vt jo.
j. Omnia que p ipm facta s. sic
no includitur. Si aut facit v
usalem ut cu didit ome eius
intempale et etnum sic iclu
dit no tn p 9pacoim ad eude
actum.
8.9. Oportet ut ee sit deo ppu
R. Ppium di ul qd no he
cum alio et sic ee no in est deo
ppium. Vl qd no hetr ab alio. u
pcrm di ppium. et sic ee est deo
ppium. S. vl dic qd si accipiat
ee f pfcam rocem. sic soli deo
9ti. Exo. Qui est misit me et c.
et jo. inlut. qd solus ds ve eene
nom tenuit. qr solus hz ee no
9tctum. et impmixtum po. et
no pticipant. Alia aut imp fce
que hnt f hoz oppoita.
7. Utru ee dei sit ee omnium
creaturaz. R. Dyo. dedi. no. Esse
omniu est supsbal diuitas. et
hoc vm est efficiue. sum caliter
u no eeuir sum fozlt.
3. Utru vitas sit ppa soli deo.
R. sic. jo. inlut. Ep h intelle sm
q utras oppoit puarcoi sic
di vin aut qr omnia alia pm
xta sui po. Sz f qd oppo falsi
tati sic et 9t alius. S. q. i.
2. Utru una sola sit vitas in
omnib vis. R. tn una est effi
ciens et extris de qua anshel ui.

de t. Sic unu est temp omnium
tempaliu. sic una e vitas omi
vor. S. Sz no est una 9pata ad
oim. qd in fozit simlr nec f quod
9pat ad intellcm q excitat et illu 9.
minat. in mo ples.
Q sit etnitas. R. Mensura est
duracionis diu ee que h f tem
non differat ab eo. tam differt f
modum intellidi qui distiniunt abo
ecio. sic inli. de 9sol. Etnitas est i
tminabilis uite. tota simul et pfca
possessio. pma duo se hnt loco me
surati. f uite et posso. ee aut dei di
uina pp actualitate puram. Intia
bil. pp infinitatem. S. Mod mensu
randi intelli 9situt pque ab alus du
racionib distingr. Posso di diua
duracio. i. quieta mansio. 9tra ea q
uariant f ee et opari. ut tempalia
corruptilia. Tota simul. 9tra ea q
uariant f inuissitudinem opacoui
h no f ee. ut angli. Pfca. 9tra ea q
h silent inuoto et impte ut pricipia
discipliaz. tn no pfce. qr cu po de 6.
ficiendi. qr ex nichilo s.
Utrum idem sit ee nunc tpris
eui. et etnitatis. R. no. h eenix
disfunt sic et ipa. qr nunc est d siba
mensure eui est.
Utru solum nunc psens. ve di 1.
cat d deo. R. f aug. sr jo. i. c. h
ubum est dup accipit. Aliqn ei
tempale ut alia uba demonstrat
et sic no di de deo. Vn Dyo. de di. no.

Ds nec est. nec erit. nec erat. A
liqn sigt verbam unu cu op rei. sic
di de deo. Illa aut vba p dras tpu
pt sigcari dr. Aut ut fluens cu
ipis. et sic nulla dr di de deo vt dcm
est. Aut ut stans cu ipis. sic s aug
inlut. omis dicu de deo. s. est. fuit. er.
In hus tn dnus psens mag ot do.
qr mag assimulat etnitati pp pre
sencialitate. Vn Jo. inlut. Ds tn
est qui no nouit fuisse ul futuru
esse.
8 Utrum etnitas sit pprietas soli
dei. R. Etnum accipitur. aln ppe
sic sup diffinitu est. s. s. qd caret
pncip. fine variabilitate et succ
essione inptibi. et sic soli deo ouenit
Large. a. s. s aliquas hax odnu
et alus ot.
Utru ds sit omino inmutabl.
9 R. sic. qr est purus act nich hns
ad mixtu de po.
Vtru omis creatura sit mutab
10 R. Si di mutable anctitate mu
tacionis sic no omis creatura e
mutabl. si aut apossiblitate sic
di dr. ul apossibte ppinqua. s. sup
posito ordine uniusi et influencia
ce pme. sic itm no omis. ul apo
ssibilitate remota. s. sbtta influ
encia ce pe. sic omis creatura est
mutabilis.
Utrum in deo sit suma simpl
11 icitas. R. sic. s Aug. inlut. qr ex
ptib no opo. nec ipe aliu opo. ne
altm s opo. Omnia enim h ad pe ptn. 12
Utrum ds sit inpdicamto sbe
R. no. Jmo in nullo pdicamto
qr omne tale est opositum. Di
tn sba inquantu sba dr qr pse sbsi
stens no dependens ab alio. no
aut inquatu di substando. Vn Au.
in tur. qd abusiue di sba. 13
Utrum alia pdicamta a sba
pdicent de deo. R. Scdm genus
tn duo pdicamta dicu de deo. s Boe
et Aug. s. sba. et relo qr no dicu
ad inpfcionis. qd pz de sba. et relo et
dr rm ad ad. Alia aut pdicamta
dicu dependencia ad sbm. s. Ma
tn illor s spem dicu de deo. lz s
no g. s. que inspe dicu aliqm
pfcoin. ut iusticia. fortid. et c.
no tn sunt spes illor pdicam 14
tor s qd dicu de deo.
Utru aliq creatura sit simpl
R. Solus ds est pure simplex
ut dcm est. Alie aut qdam
creature simplices dicu in suo
gene ul r mag opoitor. lz os
ad min duas hent opoioes
s. alicui ad dicu sup cus oe et
relonis ad suam causam 15
Vtru aia sit simplex. R. Du
plex est opinio circa opoin aie
Quidam dicu ea opoitam ex m
spuali et foe. ut dr auicebri. eo
qd ht ppetates m. ut recipe. s.
Alii dicu opoitam ex eo qd est t
qdita et ee. s. actuali. s. Sed dic

qd' est 2poita 2poē p̄oris cor̄e
ut eē uiue sentire ⁊ intellīe
15 Utrū aīa tota sit in q̄lb; pte
cor̄s. R. Aīa ſ eēm̄ simplex
est. et sic est for̄ cor̄s ⁊ toci⁹
⁊ pcui⁹ eq̄ui. ⁊ sic est intoto
cor̄e tota ⁊ inq̄lib; pte. h̄ au
inluṫ. S aūt ſ pōs pr̄x est. ⁊
p has est motor cor̄s. ⁊ sic nō
est inq̄l; pte tota. h̄ ſ dūsas
pōs in diuersis ptib;. S. Scd̄m
tn̄ in tenciōm arꝫ. mag̃ ui
dd qd' ſ eēm̄ tn̄ sit in corde.
⁊ inde uitam effluit intotū
corpus
j Queriṫ utrū in̄ gn̄acōm
distinguatur. pat' a filio
plus. R. sic. qr eēn nō gn̄at'
ſ ypostasis. nulla aūt res se
ipam gignit. ſ Aug.
7 Utrum filius possit d'ali
apte. R. sic. ſ n̄ ad. ſ Aug
inluṫ. qr a' sig-d-nificat di
u'sitatem sbalem in eēn̄. s.
in̄ neutrū genus qd' indistīc
tum est sic eēn̄. ⁊ qr adiectā
in neut̄ gn̄e tn̄ sbant. Alii
aūt d' dūsitate tn̄ inp̄. qr
masclīn gen⁹ distinctū est
⁊ ad iectīe tn̄ tc. Vn̄ ali⁹ d'
dūsitatem ſ nm̄ ti s' uincti
3 Utrū pr̄ sit pōr filio. R. Am
br. inluṫ. qd' nō. qr n̄e ē pōri
tas in eēn̄ que una est. nec
in ̄reloe qr relatā sunt sil' n̄

n̄ in ypostasib; ſ itm h̄ ſ intell'
ectum p̄ius ing̃ tellig̃am⁹ pat'
inse qm̄ in relacione ad filiū
8 Utrum filius sit pōr spū scō
R. nō. qr ibi nich est p̄ius aut
posti⁹ ſ Atha⁹ nam nec p̄or
est in eēn̄ nec p̄ spiracōm qr
ſ hanc cor̄e d̄z. nec racioē filia
cionis qr sic ymago d̄z q̄ cū pr̄e
2ueit. in n̄ ⁊ in n̄e. s. alt̄m de
se spirando.
9 Utrum gn̄o filii sit etna. R.
Au⁹ inluṫ. sic. qr cū sit de filia pr̄is
nunc potuisset in cepisse sine in
nitacione
6 Utrū pr̄ ⁊ filii possint d' plēs
etnī. R. non. si etnus te sbāte
si aūt ad iectīe tenet' pot d'. S
Vn̄ nō gn̄alr qd' ti prie sbales
nō possunt dici d' p̄ris p̄s ipli
ut d̄s qr sig̃ficarent' diuisitas
eēn̄e. S ti pmodū actencū se ha
bentes bn̄ possunt ⁊ debnt. ut
u'ba ⁊ pticipia. ⁊ noiā u'balia.
ut sunt etn̄es. spiratores. S qm
v'o aln̄ accipiunt sbantiue aln̄
ad iectiue. ut noiā sig̃ancia p
p'etates 2ūes eēm̄ ſ modum
intelli' ut est etnitas. bonitas.
⁊ hi⁹ ut ſ h̄ possunt d' insingl'
ul' inplali ſ qd' tunc accipiunt
A Utrum gn̄o filii sit sp̄ intī. l'
in fcō etc. R. Gen̄o filii etna est.
⁊ ido n̄e est infi. nec infcō esse.
ſ in eē in uariabli sine ullo mo

tu uł mutacione
8 Utrū significet̄ melius uł uti ī
ee̅. uł uti uisi. R. s. gg. & aug
in lib. q̄elius dī ſp natus ē. in
quo nō natiuitas. & ꝑmanens.
& ꝑfca. ꝑteritum ē ꝑfcm̄ s. qd
exponit̄ ꝑ est. nō tn̄ ꝑsens
licet actus sit ꝑsens. ſp nō nasci
dic̄ ꝑsencialitatem. & ido h̄ & ꝺ
pt̄ s. orig. in lib. tn̄ nō ꝺ ꝑfcm̄.
& io negat eam gg. in lib. et
ideo ꝑ melius & expssius dī. ꝑ
futūm aūt nō pt̄ signari. q̄ n̄ ꝑ
fcm̄ n̄ actualitatem dic.
S. ii. 1 Queritur utrū in diuinis sint
plures modi ꝑcedendi q̄
duo. R. nō. q̄ sola relō in diuinis
distinguit. hanc aūt relōm oz eē
se originis ꝺterminatā. huiusm
ꝑfcām alicui dignitatis. & sn̄
hus nō sit distinctio ꝑ. hus at
tuatis nō pt̄ eē ꝑcessio n̄ ꝑmo
dum n̄ uł uo.
7 Utrū sps̄ scūs ꝑcedat ut amor
patris & filij. R. sic. s. Jo. & Au
in lib. q̄ bonū increatū ꝺ diff
undit se sic̄ et bonū creatū. s. ꝑmo
dum n̄ & uo & ideo pī & filꝰ
s. q̄ sunt distincte ꝑ nō sunt sī
amore. Ille aūt nō pt̄ eē actus
g̊ sic.
3 Utrū sps̄ scūs sit caritas siue
amor ꝑpe uł appāte tm̄. R. Tꝑ
amor est in diuinis. s. eēntius q̊
nium sunt nāle se diligendo.

5 notōnalis quo unū sunt īspirā
do. qui ē ꝯuis inspiracio. Sꝑ
lis quo ꝯiūnt in amore spi
rato. s. spū scō. Primꝰ in
tellt̄ cum dī. Pat diligit se.
filꝰ diligit se. & ē et hic ꝯuis
est trbus. Secds cū dī. pat &
filius diligunt se spū scō. & tm̄
est in pr̄e & filio. Tercius cū dī
Sps̄ scūs amor est. & h̄ ꝑꝑius
est spui scō. immo ipē est sps̄
scūs. Primus uo appropiatꝰ ei
ꝑꝑ maiorem similitudinē. secds
aūt nō appropiatꝰ ei. hec hīnt
hinc inde ab aug in lib.
6 Utrū sps̄ ꝑcedat in filiū
& eꝰ. R. sic. s. s. qd ad dī ꝑcede
in aliud tamq̄ mobile. seu t
minū actōnis. q̄ sic obm in
chil recipit ab opante. vn̄ Jo.
in lib. q̄ est dilēo qm̄ hēt pat
in filiū & filius in pacem. q̄
dam tn̄ noluit h̄ ꝯcede
q̄ nō inuenit expssum. Sim
aūt dī aliqd ꝑcede in aliud
tamq̄ in fcm̄. sic uerū uīn ē.
4 Utrū sps̄ scūs sit unio. siue
nexus pris & filij. R. sic. & h̄
hēt ex m̄ ꝑcedendi. q̄ ꝑcedit ut
amor. Ex ipā aūt ꝑcessiōe
hēt qd est subsistens ꝑsona ꝑꝑt
oppositū relōis
5 Quic̄ tc̄ie ꝑ appiatꝰ h̄ nomē sps̄
scs. R. ꝑ ut ē ōrō sic toti trinita
ti ꝯuenit. S ꝑ ꝑuit ē q̄i una dē

sic usu ecce approp'at' sp'ui s.
pp mod' amoris procedendiq'
sp'ual' est, quo aut' in nbis
coir' pp amore nos sp'ales fac.

1 Queritur si sp'c s'cus proce
dat a p're et filio. R. sic. Al
ias aut' si a filio no' proced'et, n'
distinguerete' ab eo q' int' eos
no' eet oppo' relonis. q' sola dist
inguit' individuus.

2 Utrum procedat ab eis s' q'd
unum sunt. R. sic. s' q'd unu' s't
q' no'c plures tn' uo p'lurate.
Vn' suppo'ta sp'rancia sunt pl'a
una tn' est sol' sine p'ncipiu'
quo sp'rant. s' q'cors. volu'tas

3 Utru' illa unitas sit ee'ni'
ul' notonis. R. unitas est noto
nis q'uis duab' p's. que tn' p'
suppo'it unitatem ee'nie. Diu
si. n. act' adu'sus potencius op
atmus s' roni' eosdu'ms' s' q'd di
u'sa attribuuntur deo. ut scia' uol'
et o' quauis una sit ee'nc. ex sic
est de actibz notoalibz. ul' vni
ul' duar p'ar. Vn' po' sp'rata d'
ee'm sb roe' notois duar p'ar.

4 Utrum p'r et filius debeant
dici unus sp'irator. l' plures d'
bent d'. q' actus numerantur
s' suppo'ta saltem s' modu' intel
ligendi. s'' de. 9. q. 6.

5 Q' sit ipa' nis sp'rata' in eis
R. cum dico po' sp'rata' p'' p
tinet ad ee'm. s' ad notom. Vn

d' ee'ule torum ad sign'm p'lem
duar p'ar. s. q. 3.

Queritur utru' sp'c s'cus p'us
procedat a p're q'm a filio. R.
no'. s'' Aug'. in lib'. qua inet'nita
te no' est p'us et posterius

Utrum plenius procedat ab
uno q' ab alio. R. in lib'. q' non.
q' q'uis filius natura' sp'ratam
heat a p're. tn' eande' hz q'm p'r. 1

Utrum eque in mediate pce
dat ab utroq'. R. sic. respiciendo ad
p'ncipiu' quo sp'rant. Similit'
respiciendo ad ipos sp'rantes.
s' no' et mediate et in mediate
procedit a p're. ut dicit Rich. q' fi
lius a patre ht' q'd sp'rat 2

Utrum eadem uirt' sp'rata' q'
que est in eis sit et insp'n s'co. R.
po' sp'randi pot' t' accipi. q' g'u'm
duui' p'r s'm ul' aubo acto. uel
passiuo. ul' impl'r. Primo m' est i
p're et filio tm'. Sedo m' insp'u s'
tm'. T'cio m' est intelt' o'ib' p's. q'
sic idem est q' po' p q'm sit sp'ra
cio. no' tn' pp hoc tres sp'rant ul'
sp'rantur. s' duo sp'rant et unus
sp'ratur. 3

Queritur utrum p'cessio sit in
diuinis. R. sic. q. i. est p'cess
io iniciabilis ut p'ncipiati a p'n
cipio. ut linie a puncto. Local'
aut' p'cessio. ul' cal' no' est ibi
pp'e s' transumptie. s' quo ad term
inacionem et distinctionem originis 4

d. 14
d. 14
1

7 p'l'es

non quo ad diversitatem essentie

2 Utrum procedere sit proprium spiritus sancti. Respondeo secundum rationem communem est et ad generationem
filii quia tamen dicit emanationem
ab alio appropriatur tamen spiritui sancto
hoc nomen quia processio spiritus sancti
non addit specialem rationem processio
nis nobis notam super processionem
communiter dictam. sicut facit pro
cessio filii. Exemplum habe
mus de accidente communi et proprio et similiter
de proprio et diffinitione.

3 Utrum realiter diverse sint proces
siones generatio et processio. Respondeo sic.
quia diversa supposita secundum rem constituunt.
Sed quidam dicunt quod differunt
se ipsis sicut prius dictum est. ut rationale et
irrationale. Alii autem quod per supposi
ta et formas suppositorum inquantum
principia actuum. ut generatio ab uno so
lo et per formam propriam. processio ab du
obus et per formam communem. concordan
do utrumque dicitur quod differunt se
ipsis formaliter quia diversas habent rationes
reales. Sed non se ipsis origi
naliter sed penes suppositas formas
a quibus hii actus egrediuntur. scilicet pat
ernitatem et communem spirationem.

4 Utrum processio spiritus sancti possit
dici generatio. Respondeo secundum Augustinum quod
non. quia hec processio dividitur contra
generationem. quia generatio est emanatio per
modum nature. processio per modum voluntatis.

5 Utrum spiritus sanctus possit dici ingeni
tus. Respondeo ingenitum potest accipi priva
tive et sic non cadit in divinis
vel negative et hoc dupliciter vel
negatione in genere aliquo per
generationem solum determinato quo
relinquit aliquid et tollit esse ab a
liquo per generationem solum sic convenit spiritui sancto
et sic dicit enim Io. inluit in
genitum. vel negatione extra
genus. que tollit esse ab alio simpli
citer. sic tamen pater ingenitus.
et sic Augustinus in libro dicit spiritum sanctum nec
genitum nec ingenitum debere dici.

6 Utrum ingenitum dicat a
liquam notionem in spiritu sancto. Respondeo notio
dicitur id quod est principium in
notescendi personam. Sed ad notionem
tria requiruntur. Primum
quod sit proprietas aliqua determinata
quia generale distinguit. Secundum
quod sit proprietas relativa. quia sola re
latio originis distinguit in
divinis. Tertium quod sit proprietas ad
dignitatem aliquam pertinens. quia ergo
esse ab alio non per generationem nullam
dignitatem importat. sicut autem dictum est
ingenitum de spiritu sancto. ideo nullam
notionem ponit in eo. S. 19

7 Queritur utrum alia processi
o spiritus sancti sit temporalis. Respondeo
sic. secundum Augustinum et Bedam in libro quia
quemadmodum spiritus sancti processio qua proce
dit ut amor sit eterna inquantum
scilicet procedit in aliquo tamquam in obiec
tum. quia hoc est respectu divinarum personarum
que eterne sunt. Sed tamen et temporalis

est inquantum procedit in aliquid
et tamquam in dominum susceptibile quia
illud donum non est nisi temporale. Ex
qua tamen processione causatur in
creatura novus respectus realis.
In spiritu autem sancto tamen secundum rationem.
Quod sit temporalis processio spiritus
sancti. R. secundum omnes. Unde Processio tem-
poralis est qua spiritus sanctus a patre
et filio ad sanctificandam creaturam
procedit. Hec summitur ex verbis
Augustini. Et tangitur hic tres aliqua
et ad quid et effectus scilicet sanctificatio.
2 Utrum autem conveniat et fil-
io processio temporalis. R. sic. com-
muniter loquendo. Sed in quantum processio
tamen importat terminum ad princi-
pium a quo, hic recte et proprie
convenit spiritui sancto quia sic dicit respec-
tum ad principium a quo. Et ad ter-
minum quia filius ab eterno procedit
ut tendens in aliquem sic spiritus
sanctus. Quia tamen includit processio
temporalis et eternam includit
3 Qualiter distinguatur a processi-
one eterna. R. Processio triplici mo-
dis geminatur. Sed autem geminati-
one eorum a quibus procedit, ut
filius dei a patre et a matre. Et
autem geminatione modorum procedendi
ut nature et amoris acciente
et autem geminatione procedentium
cum ut geminior ab eodem
patre et matre. Autem geminatione
terminorum ut actus dilectionis quo

quis diligit deum et proximum propter
deum. Et hic non est differentia eternitatis.
Exemplum de actu lucendi, illuminandi,
calefaciendi. Hoc ultimo modo geminatur
processio spiritus sancti. Sed eterna qua procedit
a patre et filio et eorum. Et tem-
poralis qua in creaturam abiit,
nunquam tamen non est sicut accidens in subiecto
nisi per dona sua. Sed per se est in ea
ut motor in moto.
4 Utrum spiritus sanctus possit dari. R. sic.
secundum Augustinum. Ambrosium. Unde quia cum aliquo
modo fruamur deo et in hac vita
sed imperfecte. Secundum Augustinum 5 de trinitate 1 q. 19.
Ad hanc autem requiritur presen-
tia sensibilis ut sensibile est scilicet spiritus
sanctus, et donum eius scilicet amor qui
nos disponit et quo inhereamus
ei.
5 Quid detur prius. Sed ipse vel
dona eius. R. Ex parte suscipientis
priora sunt dona que disponunt.
Sed hic et finis qui semper prius
intenditur sic ipse spiritus sanctus. Et est
hic ordo nature non temporis.
6 Utrum cum spiritu sancto semper dentur
dona gratie gratum facientis. R. sic
quia secundum Augustinum Unde temporaliter procedit
ad sanctificandam creaturam in
huius et donis coniungimur ei et in
nostro fini. Et non sic autem per gratiam
gratis data.
7 Utrum spiritus sanctus detur a viris
sanctis. R. non. Secundum Augustinum Unde nisi ministerio
tamen ut dicit. vel impetrando non

d. 16.

aut auctoritate. nec ẽ gratiam
possunt dare. quia est sola sup̃ na
turam eleuans.

d. 15. 1 Queritur utrum missio sit in
diuinis. R. sic. ut patet per
sacram scripturam est tamen ubi
transumptiue. In missione tamen
propria sit est increatum requiritur
e. s. mittentis auctoritas sep
aratio uel diuisitas missi a mitt
ente loci mutacio. et effec
aliquis t̃ ti ad quem. primum et
ultimum conueniunt missioni diuine quia
sunt perfectionis. alia autem non. quia sunt
imperfectionis

2 Quid sit missio. R. s. d. li. dec.
et qui idem uoluit. Missio est cogno
scere quod ab alio sit et est data p
eam non per eternum s. deceptio. quia
per hoc quod aliquis p̃ manifestatur
alicui in aliquo effectu s. appa
ret de ei mitti. Intellige de cognitione
non simplici. s. approbatam. uel
experimentali

3 Quid significet nomen missionis.
Utrum. s. sit nomen eternale. uel
nocionale. R. Nomini quedam sunt
pure eternalia ut deus. eternum et huius.
quedam pure temporalia ut pater filius
et huius. quedam mixta ex intellectu
temporali et eternali ut possunt generandi. et
huius. et tale est hoc nomen missio. et
missus. et mittere et huius. quia importat
tantum tamen per misse ad principium
aquo qui est notionale. important

et tamen cum ad effectum cognitatum
in creatura qui est eternale. Di
cunt et quidam quod primum tamen in
portant per prius quia eternus est.
Alii autem quod s. per prius cum nomen
ab effectu temporali positum imponitur
sit.

2 Utrum spiritus sanctus mittatur
a se ipso. R. Missio importat duo
s. emanationem alicuius ab aliquo
et emanationis in creatura
per effectum manifestacionem. Secundum
hoc cum deus quis mitti a se non
potest caritas tamen utriusque horum. s.
tamen secundi tamen. Secundum hoc sunt due
opiniones. Quidam enim dicunt quod
in mittente requiritur semper auctoritas
tamen utriusque istorum. Unde dicunt aliquid
a se mitti nunquam debet. Alii autem
consulunt cum magistro uoluit. quibus con
cordant magis dicta sanctorum. dicunt
quod sufficit aduitate bonis quod
alterum. s. secundum tamen sit a mittente.
Exemplum cum dicitur scutum a me fert
album. Unde dicunt quod per a se primus mitti. 4

Utrum spiritus sanctus a se ipso detur.
R. sic. s. d. uoluit. tamen dare ad
alium d. sola concessionem. aliud et
emanacionem. aliud et translacionem
ut amicus dat se ipsum amorem
suum. et extrinsecus donum. Primo modo
potest d. quelibet persona dare se ipsam.
secundo modo una alteram. tercio modo
per quilibet donum creatum. 5

Utrum spiritus mittatur cum filio.

R. Quidam dicunt quod filius potest ue-
nire et mitti sine spiritu sancto. et econtra.
quia per eos h' possunt fieri sine dono
gratie gratum facientis. Sed contra
est quod dicunt mitti ut sint nouo
modo in creatura. s. di. 15. q. 4. et a-
liqui dicunt quod potest mitti unus
sine alio. ille s. qui manifestatur
in effectu siue apparatu. sed non uenire.
sicut nec uterque sine parte. Alii
uero dicunt quod uenit sine alio uel
mitti uel uenire potest in inuisibili s.
missione. quia non uenit nisi missi-
one et quod uenit dicitur ratione ad rem in
quem. et non aprincipio aquo. sed mit-
ti utrumque

7 Utrum neque ipsorum exstet conatur
missio. R. sic. quantum ad rationem
missionis communi. sed non proprium. quia
nec emanacio est eiusdem rationis
speciei. s. per modum nature et doni. nec
et manifestacio in effectu. s. co-
gnitionis et amoris.

8 Utrum filius mittatur a spiritu
sancto. R. sic. ysa. 48. Misit me
dominus et spiritus eius. Idem Au. et am-
bro. uolunt. Hoc autem quidam
dicunt uerum esse tamen de missione
ad predicandum. et non in carnem
uel in mentem. quia hec due
conueniunt ei secundum quod deus. et sic spiritus s.
non habet auctoritatem in eum. Sed
alii melius dicunt quod omnis de
omnibus intelligitur quia sufficit per eos
ad missionem. causalitas respectu

effectus. s. q. 2.

Utrum filius mittatur sine 9
dono gratie gratum facientis. R.
non. quia finis ultimus missionis
utriusque persone idem est. s. sanctificatio
creature rationalis. quia perfecte non potest fieri
sine illuminacione intellectus perfecta
s. et inflammacione affectus. numquam
autem frustrantur fine suo completo.

Utrum pater conatur mitti. R. non. 10
secundum Au. uolunt. quia non habet principium
aquo sit. ut dicit Au. Mitti autem est
cognosci quod ab alio sit. secundum Au. Sed uenire
tamen potest. s. q. 6.

Ad quos fiat missio. R. tamen 11
sit ad creaturam rationalem quia sola
susceptiua est sanctificationis per gratiam
gratum facientem. Item fit ad an-
gelos secundum Au. uolunt. et ad beatos in
patria. quia eis aliqua manifestantur
sub noua ratione seu consideracione non
autem aliqua sic de nouo ut deum
incipe diligere plusquam prius. Item
fit ad sanctos in uia. ut ad apostolos
in die pentecostes. et hoc tamen dicitur non secundum
intensionem in eadem specie sed ad
nouum aliquem actum uel usum
alterius speciei. Ad christum autem secundum
naturam humanam potest dici facta inuisibilis
missio et filii per sapientiam et spiritus sancti
per gratiam. et hoc in instanti concep-
cionis. quia non uel humana natura gratiam
precessit. quamuis non tempore. Post
ea autem tamen inuisibilis missio ad eum
facta est. quia non proficit in gratia et sap.

12. Utrum fiat maior p⁹ incar
nacionem quam ante. R. sic. Sin
a⁹. sr̃ id. Jo. vij. Nõdum erat
spc dat⁹ x c. x hoc intelle q⁹ ad
eos ad quos fit missio generalit
loquendo. qz nunc mag⁹ sunt dis
positi. Sm q⁹ ad dm equal' est.
¶ quantum x ad aliqs ys spales ha
bent se sic excedens. et excessa.
13. Utrum possit d' aliqua missio
eterna. R. no. qz f au⁹. filius nõ dr
missus eo qd depre natus. ¶ quia
missio duo includit. s. rm eternu
et temporalem. et nõ sufficit altm
tm. s rs eternus.
8.3.m.1. Queritur utrũ d'ius p⁹ 9at
missio insibilr. R. sic. In
cludit aut̃ ra. s. p⁹ emanacoem
eternam. ¶ eius internam inha
bitacoem siue psencia nouo. s m.
¶ x utriusq⁹ insigno insibili mai
festacionem.
Propter quid fiat missio insibil'
R. Missio inuisibil' cum sit la
tens. fit hoi ꝑ se ipm. ¶ s insi
bil' cum sit patens fit hoi ꝑpt
2. altm. ¶ Prima fit ad ostendendã
plenitudinem sufficie inse. ¶
Seda aut̃ redundancie ialios.
Utrum ad pres ue. te. fiet
3. missio insiblis. R. s a⁹. li. de t.
nõ. quamuis eis alm appueũt. ut
dit A⁹. Non. n. erat stat⁹ plei
tudinis redundancie ialios. s
status carnal' ꝑpagacionis.

Ubi debuit ei in no. te. R. · 8 ·
Jnpnmta eccã ad aplos. et
quosda alios fideles. qui erãt
qi pma seminaria plantacio
nis eccle. x hoc ꝑ paucita
tem eor. nec nitas tunc ita
manifesta erat ut nunc est. Nõ
aut̃ ad btam uirginem q⁹ius
edat⁹ cum aliis aplis in die
penthecost spm sctm recepisse
insibil'. qz redundare in ea n
debuit ꝑ doctrinã. ¶ Ad xpm
aut̃ fca est ad ostendendã tm
redundam. x tunc ipm redund · 9 ·
are incepit.
Utrum pat' vnq⁹ inspe in
sibili apparuit. R. au⁹. li. de t.
Ternarium est dre q⁹ pat' inve.
t. nunq⁹ ꝑfors insibles appuit.
¶ Apparuit aut̃ inve. t. in
spe insibili. ¶ Jmmo te. inspe
angli inq⁹ sunt maior exꝑssio
sig⁹. ¶ non tm d' missus qz nõ
est ab alio. · 6 ·
Utrum missio insibilr fca
fuit p angelos. R. Quidã dnt
appiciones ue. t. fcas angelico
ministio. nouu aut̃ test adeo
in med'te. ¶ Alij aut̃ ssencien
tes ub. d⁹. dnt utrasq⁹ sp fcãs
ministio anglor p⁹t in carnacoem
¶ Hec n. est lex diuinitatis. s
Dyo⁹. · 7 ·
Que in talibz spebz fca sit R.
In xpo fca est appicio inbapt

ad signandam redundanciam opaci
onis et gre. Inqua apparuit
n̄ debuit imp̄ filii. Ṡ n̄ poterat
in voce patris. testificante de filio
illi quo potuit. Influencia n̄ po
potentis sup̄ debentem. In co
lumba sig̃te p̄mañencia spē
sup̄ xp̄m hoīem. Ṡ. Vox patris
mīsig accione signabat redun
danciam doctrine. vn̄ dr̄ ip̄m
audite. Ṡ In aplis aut̄ sub̄ insla
ti apparuit redundanciam signis
opacionis ul' patris. Jo. xx. q̄
accipite eos descendit. Ṡ In lin
guis igneis p̄p̄ redundanciam
feruentis doctrine. Ṡ Sl̄o ē sm̄
quandam glo. aug̃. ul. qd' columba
illa erat vera corp⁹ ḡ nō v'a
columba.

8 Alterius ē nō qd' fili⁹ solum
in nā hūa apparuit. q2 illi⁹ tm̄
mediator ⁊ redemptor est.
Ṡ Flat' aut̄ in voce q2 d'mon
stracio filii ⁊ p̄p̄etas eius nō po
tuit conuenius magis spē ḡ. Ṡ
spō s. aut̄ in nullam creatura
nō vnica s. ḡ signum cōg̃ebat
Ṡ ip̄ in toto aiali sup x. nō
alibi. signans in xp̄o plenitudinem gre
⁊ sensuum sp̄ualium plenitu
dinem. In columba ā p̄p̄ i no
cenciam n̄c fecunditatem gre
et sacrificium redempcōis hūane

9 Utrum n̄ hūana in xp̄o ma
ior fuit dignitate. qm̄ n̄ angli
ca. R̄. sic. s. ingo erat vnita. et
similr̄ s se expte q̄ cōprehensor.
du? n̄ hūa que pcō nō potat
depn̄ari q̄lem assumpsit xp̄o
nl's est maior n̄ ds. Ṡ Sz qo in
ator sic minor fuit p̄p̄ statum
passibilitatis ⁊ hoc est sm̄ quid
tantum.

d. 18. 1
Quesitum ut caritas sit q̄d in
creatum in aia. R̄. opinio
magri fuit qd' sic. vn̄ dix. q̄ cari
tas est spūs s in creata tm̄ in me
diate voluntate se ip̄a pficiens.
et nō in h̃us. et est ibi ut motor
tm̄. Ṡ mouet aut̄ uoluntatem nō tm̄
p modum efficientis. q2 sic mouet
omnia. ḡ ⁊ ce exits. q2 amor est.
Ṡ et final'. q2 summum bonum. vn̄
mouet ut desidatum. Exemplu
de intelligencia mouente celu sm̄
phos mediante celi aia. Omīs
aut̄ modum tenent q̄ sit h̃itus
creat⁹ aīe inh̃ns. qui est p̄nci
pium forte opacōnum. q2 nec p̄fi
cimur nec boni sumus n̄ p id
qd' in est nobis.
Utrum sit sba ul' actus. R̄. . 7.
actus est. q2 aduenit aīe post
eē cōpletum. et ut inh̃ens. et
pt̄ adeē ⁊ abeē. ⁊ c.
Utrum detur ḡ p̄porcionem . 3.
nalium. R̄. Diu simodē datur ḡ
diuisam uirtutem. i. dispōnem
recipiencium. ut dicit Jo. in glo.
augñ. xxiiij. Ṡ hec aut̄ dispō est

·f·

p opom z tonatu· ¶ Pmil' aut
diu'simode datur ex libalitate
donantis· qr no agit ex necitate
z hntib; equalia nua / Exemp
lum de jacob z esau· ¶ sso z q
quo ad uirtutes morales ul
acquisitas e innb dispo qa am
acta ipi uirtutis qr pricipia no
bis insunt f ph· ¶ h r' insudar
tm dispositio ul po nilis·
x. Utrum caritas dilida sit extra
ritate· R· sic· etna· f· q ds est· f a
more amicicie z concup· ¶ simult
creata sunt actus sun hitus· et
h p se· amore f· concupiscencie· z in
tellie hoc ingnitum ipa accipit
ut obm dilconis ingnitu ccat
rom boni· ¶ h ingnitum dat alti
rom bonitatis sic dilig cum al
to eodem actu amore· f· amicicie
y. Utrum posset excludatr cgo sci
ab hnte ipam· R· no· qr actus
eius simul est actu z nlis z ac
quisite dilconis· ¶ Jt dei acepa
onem rapitat q nos latet· ¶ Ecio·
qr intellcus nr carne obumbt
hebes est ad spualia· ¶ l· pp iu
dicium dei ut· f· ignorantes bo
nita mag humilemur·
z. Utrum possit cognosci aute
hnte ipm· R· sic· cogne· f· spec
ulata· no expgencie· ¶ no aut
p spem q sit idem qr ipa· sic e
al. ut solu hnte· h palam· z h ul'
acquisitam q f· est similitudo· ul

po act' eius· relicta in memo
ex eius psencia· et sic ut ab
eo qui eam aliu huit n oblu
uio spem deleuit· ¶ Ptale z o
uestigium h a· sci nipata cg
seuit se fidem z spem huiusc·
¶ ul' p spem innatam sic uide
aquocumq· hec aut no est sic
spes lapidis in anima· h res q
dam est hns similitudine cum
caritate· Hi ei aia apud se sili
tudinem omniu uirtutu pqui
appetit eas· Ex cepricipus scia· ·n·
Utrum p eius psenciam
uideat in mediate ds· R· Q'da
dnt qd ds uidetur h in een
cua· h modicum z rapti· z pp
hoc dr non uidi· aliq do qd
ui hic non in een p se· h in
rone qua est ir exemplar· aliq
dnt melius qd non uidetur h
in een h in similitudie· no ab
ipo abstracta· h nlr ipm rep
sentante· sic in effcu uide ca
ut sol in luce aeri influxa· ca
ritas aut est effcus do simili
mus· Da· Qui concupiscit semp ·g·
dm hic uidet eum·
Utrum caritas augeatur· R·
sic· du· caritas meretur augi·
ut aucta mereatur pfici· Magr
tn mult· dicit illam no augi in
se· h in nob· dum nos milia p
ficimus· ¶ Si oet e qd no pfiq
mus ii ad habeam pl' qui pe

s. q. i. Alii dixerunt quod augetur sed non eadem unitio manens. Contra est quia prior non destruitur per se nec per contrarium nec per actus corruptione sicut sibi. Alii dixerunt quod augetur eadem unio manens. sed per acervatiam tantum sed per radicationem vel fixionem. Contra. primum essentialiter augetur. Alii dixerunt quod virtus quod augetur secundum esse non unquam esse. sed quo ad esse quod magis sit caritas quam prius. sed in quantum ipsa esse inest. sed quo ad posse. Exemplum quando homo augetur augmentum hoc est per quantitatem virtutis non molis. que in genere suo est quantitas. sed rationem quantitatis accipit ex comparatione ad aliquid extra divisibile. sed ad minus vel magnitudinem actuum vel obiectorum.

9 Quomodo augeatur. R. Due opiniones sunt. Quidam enim hoc dicunt fieri per meliorationem caritatis in se. et depurationem et perfectionem et eductionem de potentia in actum et hoc per quod magis colligitur virtus aumulatis in unum. Eodem et modo augentur qualitates naturales. sed per intensionem. Alii vero quod augetur per eductionem nove caritatis adeo precedenti unitur concreando et univendo creatur. Exemplum veluti in aere illuminato in quo lumen augetur per vel de pa-

cione aeris vel additione alterius luminis

Utrum autem augeatur continue motu. R. non. nisi adeo perfectus sit quod procedat ex tota virtute per nil et habitus perficientis eam. quia ille sufficienter disponit. In aliis autem per plures actus sit una sufficiens dispositio. et tunc ultimus actus agit virtute omnium precedentium. 10

Utrum caritas possit augeri in infinitum. R. Quidam dicunt quod sic. numquam tamen in actum reducitur potentia hec. Exemplum de divisione. Contra dicunt quod hec potentia nec una unio est. nec infinita. sed semper nova generatur. Sed contra eos quod sic Christe non habuisset gratiam secundum possibilitatem sive capacitatem. Alii communiter et verius dicunt quod capacitas uniuscuiusque respectu caritatis determinata est. et in dispositione divina et animi. ad eam ultimum perveniens cessat augmentum. 11

Utrum possit minui diminui. R. secundum esse non. quia non ex parte dei cum sit causa perficiendi non deficiendi. Nec ex parte nostri. quia peccatum mortale totam destruit. veniale autem si diminueret. tandem totam destrueret cum finita sit. Minuitur tamen secundum actus. sed quo ad radicationem per venialia que generant contrariam dispositionem in modo. et quo ad ferviorem cessatione actus. 12

Queritur utrum donum dei dispensatum sit essentiale vel plures. d. 19
1

proprie est proprie loquendo. quia dicit aptitudinem secundum Augustinum uult. hec autem est eo quod ab alio procedit.

2 Utrum spiritus sanctus eodem sit deus quo donum. Respondeo. sic loquendo secundum proprietatem rei quia in divinis esse et proprietas sunt idem re.

§ Si autem queritur de proprietate rationis sic non eodem formaliter loquendo. quia divinitate deus est, proprietate donum. § Sed in ratione principii sic eodem et eadem processione. habet ut quod hec ambo insunt quia donum dicitur.

3 Utrum proprium sit spiritus sancti esse donum. Respondeo. sic secundum Augustinum uult. quia donum dicit emanationem per modum liberalitatis sine tempore quia notionem est. et inaptitudinem ut detur. Hec autem conveniunt spiritui sancto qui procedit ut amor. Amor autem principium primum est omnis liberalis donationis. s. eodem loco.

4 Utrum conveniat ei ab eterno. Respondeo. sic. secundum aliquos intelligitur. quia tamen dicit aptitudinem ut detur. § Datum autem dicit actum. Unde secundum Augustinum hoc convenit ei ex tempore.

Quid magis conveniat spiritui sancto scilicet donum vel datum. Respondeo. donum quia ab eterno convenit. Item ratio est quia datus est.

5 Utrum per spiritum sanctum dentur alia dona. Respondeo. sic. secundum Augustinum intelligitur. quia ratio liberalis donationis amor est. et hoc intellige quia hoc ipso per notionem habitudinem solum esse. § Si autem dicit essentiam sic non est verum. quia essentia indigemus spiritu sancto dante multa

dona eius ut dicit Ysidorus. ut propha.

6 Utrum univoce dicatur donum de ipso et de donis eius. Respondeo. non. nec est equivoce. sed analogice quia prius et principalius de dono increato. cum non solum sit donum sed et ratio donandi. § Per posterius de creato quod est donum tantum.

7 Utrum ratione relationis ad creaturam possit spiritus sanctus dici donum vel spiritus creature. Respondeo. sic. sed non spiritus sanctus vere. quia nomen proprie est secundum usum loquendi. hoc intelligitur. Non ergo quod deus sit nomen divinam non habens relationem sive habitudinem ad creaturam nisi in ratione principii vel cause vel efficientis vel exemplaris vel finalis. § Illis ergo nominibus divinis que nullam important habitudinem ad creaturam ut nomina personalia aut non dicunt modum forme inherentis ut absoluta essentialia. huius non proprie dicatur. et per causam ut cum dicitur deus omnium causa vel sapientia vel huius et hoc efficientis vel exemplaris. § In omnibus autem illis que important vel notionem sive relationem esse efficientis ut creator et deus. an nomen imponitur ab operatione quantum sit essentie § vel finalis ut rectitudinem gratia et huius. vel exemplaris ut iusticia et veritas huius convenienter additur nomen.

Utrum possit dici talis nomen. Respondeo. non. 8

addite primum et l[illegible] quia nota. lege alium
ipse

g. A°. in lib. qr sic ad solu̅ p̅em
refertur. s. a°. Pat̅ n̅r tu̅ ē
ip̅e d' p̅i c̅en̅l' accipiendo.
qr sicut ad nos

g ¶ Utrum sp̅c s̅cs refera̅t ad p̅m
ut ad eum cui det. R. no̅. et
filius una sp̅iant sp̅m s̅cm.
¶ Or aut̅ d̅ram ee inf̅ dantem
ē cui datur.

h ¶ Queritur utru̅ in diu̅is sit e
q̅litas. R. sic. No̅ g̅ q̅ s̅
ydemptitatem eor̅ q̅ se h̅nt p
mod' ib̅e in diu̅is ut diuini
tas d̅r ydemptitas. q̅ p modo
q̅ntitatis ut magnitudo eternita
di̅ eq̅litas. ¶ qui p modu̅ q̅litas
ut sapi̅a d̅r similitu
d̅nis. Et h̅ no̅ia idem sint re
in deo. differunt t̅n intellec
tu̅. ¶ Unu̅ t̅n in q̅ntitate in deo
d̅i unu̅ indiuisibilit̅e no̅ p̅porcione. ut margarita. s. q̅. a.

i ¶ Utrum sit i eq̅litas trinita
R. sic. Quia unu̅ in q̅ntitate
in deo est simplic̅ unu̅. s. i diuisi
bilit̅e no̅ s̅ q̅. s. p̅porcione q̅ lib
n. p equalis est alei et plurib' et
omnib' simul. s. a°. in lib.

k ¶ Utrum sit i equalitas in
tria. R. sic. si equale dicat so
lam relo̅n. qr relatiu̅ eq̅ p̅p
ancie est. ¶ Si aut cu̅ relone
ē dicat motu̅ ad illam. i. co̅e
q̅cionem. sic no̅. immo sic filius
est eq̅lis p̅ri. et no̅ eo̅. ut d̅r

Cris°.

¶ Utrum una p̅ sit in alia. R.
sic. Jo. xiiij. No̅ credis qr ego i p̅re
et c. Unam aut p̅m ee in alia
duo i p̅rtat. s. eternitate unitatem
s. ambr. et a°. in lib. et relatam
similitudinem originis. s. hil. et da°.
¶ p̅p p̅rimu̅ no̅ p̅t d' p̅i carnal' ee
in filio. ¶ nec p̅p s. una p̅ in se
ip̅a

¶ Utrum p̅p eande̅ ro̅m dicat̅
pat' ee in filio. et eo°. R. eade̅ r
o̅ne p̅p̅a q̅ntu̅ ad eēn° unitate̅.
¶ et eadem ro̅e q̅ quo ad relati
uam similitudine̅m.

¶ Quo in° uin° octo modos ee̅ dici
in. dicat' p̅i ee in filio. et eo. R.
no̅ co̅uenitur i om̅is mod' ē ee
atus. nisi preductom. ut mod'
quo mot' est in p̅re. qui reduci
tur ad ultimu̅ mod'. qr in sura
tur a p̅re. ¶ Un̅ ē p̅positu mod'
q̅ntum ad ee̅n° unitate̅. co̅uenia̅
h̅t cu̅ e. in. ¶ q̅ntu̅ ad relam sim̅
ilitudine̅ cum. 6. in. quo d̅i motu̅
ee̅ in mouente.

¶ Utrum magnitudo sit in deo. R.
sic. no̅ mol' s̅ uirtutis. que s̅
ph̅. est ultimu̅ d' po̅. ¶ h̅ g̅ q̅n
titas uirtutis s̅ q̅ extende̅ ad
actum essendi simplic̅. sic d̅i et
nitas. s. q̅d extendi ad actum
ee̅ndi p̅ut unu̅q̅q' attingit
ultima̅ p̅fco̅m sui gn̅s sic d̅i
magnitudo. Un̅ ē hoiem p̅fcm̅ i

scia et g'matica / magnu dia
mus. Sed aut q extend' ad act
um opandi. sic d' ptas. Unu t
l h ta A' inlut. asigti eq'litate
indiuiuus
Utru eternitas idem sit q ds
8 B. sic. s A' inlut. t h s rem. Sm
tom tn differt. qr q'cq' in deo e
ds est. Sed nuc e eternitatis t etni
tas idem sunt s rem. quauis di
fferant roe. sic ee. i. act' idem
est tn q cui' est act'. s. rei eterne
Solo g' q eternitas est mensura
duracionis rei. cui' ee. posse.
t age totum est simul. qr totu
idem t omino simplex. Sed eui
aut est illoz q'z ee est simul
et inmutabile. s no posse et
age. Temp' aut illoz q'z ee
posse. t age mutacioni sbiacet ibi iacet.
Utrum indiuius sit totu in
9 tegle. R. no. ex A' inlut. qr ome
tale ɔpositum est. ps inpfcom
iptat. et inequalitas est in totum
tale t ptem. Sed totu tn s q ide
est q pfcm. sic est indiuius. Un
pz d' pncipium tocius dunita
tis et simili pab negacom
ptis dem. sic d' eternitas p' sit. com
Utrum sit i' totum ule. et p
10 ticlare. R. no s A' inlut. qr i deo
no differt sua q'ditas. t suum
ee. Sed nec simp'ca differunt numero
simp'r. ita q' nich q' est i uno

sit in alto. Sed nec est i forme 11
ɔs ɔtecio p addicom.
Utrum sit i' pncipium mle.
R. no. Unu dic. Boe'. q ds est
for' sine m. Sed in deo. n. nulla e
causalitas r' dunar pz. s tm ro
pncipij qr ea est ad cui' ee
sequitur ad. Sed s tn r' creatura
rum. et h mplici gne ce. cu
quib'. quartu. s. m. nuq' con
municabit. 12
Utru sit i' ɔcabile. t inɔca
bile. R. sic. s Rich. et h sunt
absolute t relatu. que no re.
Sed s roe differunt. quauis rela
ta inte se re differant.
Utrum in deo sit unus pz. 13
R. sic. s no unus simp'r qr unus
pse inptat distinctom t sepa
cionem s cum add' pz. sic
sola distinccom.
Utrum possit d' variari pz. 14
sicut trinitas. R. no. qr no e i
unus simp'r s cum determinacio
ne tm trinitas aut dic distinc
cionem cum unitate trinari'
sine unitate.
Utrum possit d' ds triplex. R. 15
no. s A' inlut. qr triplex dicit
compsitate simp'r sine unitate.
Utrum plures unitates sint ab 16
eterno. R. no. s tm una. qr ro u
nitatis fundamentu h' in ee rei
t ɔplet' in actione intell's. Lx
d' uli. Sed ab eterno aut no sunt nisi

vnum eē. et un⁹ intellos vnū ē
tm̄ una vitas simp^r est inm
utabilis. Nō ē qd est q̄druplex
uitas. s. vitas pma. vitas
rei. vitas apphensionis. vita
sigi. seu enunciacionis. s^a. d.
s. q. e.

d. 21. q. 5. Queritur utrū filius sit opt
sic pr. R. sic. s simbol. at
tha. sit aut tm̄ distribucio
p hus que posse po^e est. vt
posse act eeales ab solutos
nō aut notabiles qui dut pp̄e
tates rlās quos posse tm̄ ē
po^e imp agente q̄ nec ē debz
sumi ad ad sequiuci.

2\. Utrum pri sit equs ipo-
te. sic. q. in oib; actib; eequ
lib; ut intellire. creare. ᵹo. s. i.

3\. Utrum aliq sit eqle deo.
R. nō. q. nec in n. n̄ imit
tate nec inopacione. q. oīs
creatura finita est.

8\. Utrum indiuiuus sit ordo
R. Eusebe dicit qd nō. ē h. i
tllige de ordine simp^r est tm̄
ubi cum determinacione. ut or
do originis. Vn sic pr. dr. pri
ma p^a. filius sa ē c. supor
tat. n. ordo ordinatoꝝ distin
ctionem. et gradum porīs ē
posterioris ē hitudiem mutua
s̄ hic nō est in deo. h alia duo.

4\. Vtrum ibi sit ordo n^e. R.
d^o. intus. q sic. s; nō. qd si ac

cipiat ordo n^e ut ibi. sic nō est
ibi ordo n^e. q una iūio ē imp's
ibus. h tm̄ ppe q̄ ordinant
Si aut accipiatur ut nois ē
q̄ ordo attendit sic vm est. q
ordinantur s̄ rilem originem
ab inuicem.

Queritur utrum vē possit d. P. 22
solus ds est creator. R. d^r
est. q h deo solus puat asso
cionem. aut g^e simp^r ē sic p^r
solitudine circa dm. ē sic sla
aut i^e alicui⁹ ē h d^r. aut. n. in
tllr si exclusio alioꝝ apticipa
cione for^e ibi pp iplicacione
in intllca. s qui est. ē sic va.
in hoc sr. Ille qui solus est ds.
ē nlls pt ipm est ds. est creator.
Aut apticipacione for^e pdicati.
sic ē vera. in hoc sensu. Solus
ille qui est ds est creator. 2

Utrum h sit va. Solus ds ē
pr. R. disting^da est sic pdca. ē
similr imp^s sensu sla. in alus
va. Intllc tm̄ s q pr ex usu lo
quendi stat pp pris eēnu. 3

Vtrum hec sit va. solus pr
ds. R. Q'dam dnt qd deo excl
usiua addita vni p^e nō exclu
dit aliam r^e pdi^a eent. q. i illo
unū sut. h tm̄ r^e pdi^a plis. s;
melr dd q h disting^da est ut p
dcē. et in pmo sensu va. in so
sla. ut pdcē. s; s; intēcio. ad huc
dup^x. q cū sol⁹ idē sit. q n cum

alio hoc pt intelli ul' neutralr
ul' masculine· & p'mo m̄ ppō ē
ua· 2o fl'a·
4 Utrum h' solus pr̄ est pat-
er· Distinguenda est sm̄ tres sn̄· ut
p'me due· et eodem m̄ ut ille
est v'a· ul' fl'a·
Utrum h' trinitas est solus d's
ver/tit· [illegible]· eo Quidam dnt̄ q si h' dco solus
addat' huic t'mino d's· impdi'to &
h' cum alt'a d'terminacione· ut
trinitas si dicatur· trinitas est unus sol'
d's· et similia q ppō ua est et
ppa· q2 sit exclus' alioz apticipa
cione hui' fo'e· Si aut̄ sine d't'
minacione· tunc si solus po'at ad
ubialr' psolu̅· tunc uerā lo v'a est
& ppa· Si aut noialr' lo ē fl'a·
& ipppa· et supflua· Scdm ali
os dd· q h' dco sol' 2grue addi
pt̄ huic t'io d's impdi'to q2 ht̄ na
turam t'i 2uis· & & singlaris· S·
d· e· q· g· vn̄ pt̄ ei fi associacio
& associationis exclo· qm̄ n̄
alius t'is 2'b; qui in pdi'to stat̄
tm̄ p for' 2'· Aut g' sit exclo a
pdi'to simpl' et sic est fl'a· q2 po
nit solitatem· Aut r'o aliciu' forme
d'tminate· aut g'o alioz sboz ab
eodem pdi'to· aut aboz pdi'toz
ab eodem sbo· & utroq m'o v'a ē
ppō·
5 Utrum h'· pr̄ est sol' d's v'a ē
si solus po'at adubialr'· S' fl'a si n̄ ē
& excludit aliae pdi'ta ad neutralr

ua est· Si aut̄ masculine fl'a;
Utrum possit d'i q d's est so
lus· R'· nō· S' hil'· q2 i' est pl'atas
p'sz· vn̄ simpl' nō est dicend'
solus· qm̄uis r'o alicui' attrib
uti possit d' solus·
Queritur utrū d's sit noia 1
bil'· R'· sic· impfce tn̄·
sic̄ & impfce cognoscit' a nob'·
Utrum noiari d'beat vno 2
tm̄ noie ul' plib;· R'· plibus
pt̄ noiari· q2 qm̄uis sit vnitas
essencie & r'e· est tn̄ pl'alitas p'
que re differunt· & simil' plres
notōnes qd' sm̄ ppas rōnes
differunt· S· d' 2 &· et ita eciā
pt̄ signi sbrōnibz diu'sis· S' &
similr' in 2paracione ad nos t'
bus modis noiatur· S' duob'·
i· p remotionē ut immensus
p eminenciam· ut lux· uita·
p causalitatem ut creator·
Utrum ppe ul' trāsumptiuē 3
noietur· R'· sic· oma· i· et h'
questum ad translacōm uocis
Si nō omia trāslatione signi-
ficāo q̄dam s quoz u'itas ppi'us
est in deo· et p posterius in cre
atura· & iō & p p'ius d' deo dicit'
ut sapia et bonitas· q̄dam
quoz sola similitudo est in deo·
ut leo· agnus· et hi'· et h' ppe
dicūt' trāsferri· q̄dam aut̄ q tm̄
deo 2uiunt & oppositum creature
ut eternus· immensus· & h' nō

transsumuntur ad creaturam ut eternus non est.

·4· ¶ Sequitur quod genus predicamenti noiet. R. quantum ad id quod significat, sic est absolute, sic omnia significant substantiam quia eternum divinam. Sed quantum ad modum se habendi, scilicet absolutum et respectum, sic sunt ibi per se duo predicamenta, scilicet substantia et relatio. Sed quantum ad modum intelligendi excepte non, sic sunt ibi omnia genera per diversa attributa.

·5· ¶ De divisione nominum divinorum, de quibus multum est, scilicet quod nominum divinorum quedam exprimunt proprietatem, quedam eternitatem, quedam translative dicuntur. R. Sufficiens est et concordat cum Augustino et Dionysio. Item per Damascenum nominum divinorum quedam significant pelagus essentie vel substantie infinitum ut qui est, quedam operacione ut deus, quedam ea que sunt circa substantiam ut sapiens, bonus, quedam habitudinem ad creaturam ut creator, dominus, quedam vero significant quod non ut incorporeus, infinitus. Item nota secundum Damascenum quod nomina possunt dici de pluribus personis in plurali et quedam non.

·1· O Queritur utrum nomen persone eo modo conveniat. R. sic. Sed non quantum ad id a quo impositum est, quia a larvali sono impositum est, tamen cui impositum est, est suppositum rationalis distinctum proprietatibus dignitatis.

·2· ¶ Utrum significet substantiam vel relationem. R. Multe sunt opiniones. Nam quidam dixerunt esse equivocum, et aliquando significare substantiam, aliquando pluraliter proprietatem ut magister. Et alii quod equivocum ex usu, quia ante quorum veteres significabant substantiam, sed ex tunc relationem. Alii quod ex adiuncto equivocum, quia per se et in singulari significat substantiam, cum terminis autem distinctivis et in plurali relationem. Alii dicunt quod univocum, et quod substantiam significat principaliter et in recto, relationem vario et in obliquo. Dicendum non persona quia per se una, quia primum dicit distinctionem per unitatem. Alii quod ex consequenti, scilicet essentiam vario et in obliquo, relationem principaliter et in recto. Unde dicunt esse rationalis nature individua substantia. Alii convenientius dicunt quod significat relationem per modum substantie. Significat non persona secundum Boecium substantiam rationalem individuam sive distinctam, quia ultimum quia fortasse et completum est persone, et sic significet eternum tamquam a quo imponitur, substantiam positum tamen tamquam id cui imponitur.

·3· ¶ Utrum persona possit predicari in plurali. R. sic. In symbolo quia id cui impositum est, scilicet suppositum nature intellectualis proprietate incommunicabili distinctum, pluraficatur. Ergo et nomen eius.

·4· ¶ Utrum distinguantur illa tria vocabula, scilicet essentia, subsistentia, substantia, persona, et tria in greco vel correspondencia.

·s· ysya· ysyasis· ypostasis· et
psopon· R· adiuctis ut assigt
r· ¶ Secdm boec· n· in 3a· sic
pdicamta· Primum in noiqre
nm gnus gnalissimu ingnic
sbe· ¶ nm gnus sbaltern· ut sp
eciei spalissime· ¶ tercium indi
uidui· qirtum ingidum isole tm
¶ ¶ ppositum ul p° sigt sbam
subiecti· i· ipam nm sbe· ¶ Sim
sbam sb iectam· i· rem n· e h
ingq n° 3m sbstat· ¶ tercium aut
i° ide ingq sbstat accitibz· ¶ qr
tum inqntum sbstat in n to
u, et cuius accntibz· ¶ Aliq dnt
3us qd in omi cata n simp
lia est; in uenire q 3cable
et in 3cable 3cable d° s· ipm
quo est et h est eem et ipm q
est et hoc est sb sistencia· sic
se hnt ditas et ds· ¶ Incomunicabi
le, d°· aut ut distingle quibz
ppetatibz· et hoc est sba aut ut
distinctum ppetibz dignitatis· z
h est p°· ¶ Hec solum roe differt
in diuinis· hodie tn exusu· sba
po° pro loco e sb sistencia· ¶ dico·
.4. ¶ Utrum possit d' tres sbe· R·
sba d° di· s· adiuplia actu sbe
qui sunt pse sb sistere· et sbstare
ppetatibz qd est in diduorz· ¶
pimo m° accepta sba indiuis d°
q absolutum· s· eem· pro m ypo
stasim· ¶ Scdo m porit d' ipsali·
e sic ponunt antiqui· hyl· et
boe· ¶ Sz exusu iam appatum
est eem pp hereticos· vn q no
dz m° d' tres sbe· Idem so·
¶ Utrum possit d' tres dy·
ut tres eene· R· non· qr p li
significaret plificacio forme
diuine h tiaque se hnt p
modum accnem plificaciom
recipiunt· ¶· d°· e· q· b·
Queritur utrum ve possit .5.
d' de deo· R· sic· qr ¶ ph·
uiutas est indiuimo ee, et
eius qd est ds aut inaxie i
diuisus est nec ad inco est
pt rocem sue indiuisibilitatis·
¶ Utrum unu aliq dicat .7.
s pom· ut sm puacom· R·
s rom eendi ponit ad s tri
vo in noteseendi d° puacom
qr dio° notor est sensui· vn
dic phs· qd unum est indi
sium inse et diuisum ab a
lius· scdo e qd duplex est uni
tas· s· illa q 3utitur cu ence·
et alia que est pncipm nu·
¶ Itm n qd indiuis est unitas
eencie que fundatur sup ppeta
vna p° 3stitutiua·
¶ Utrum unum inco dicat .3.
sbam· ut rlom· R· s· primo·
d° ymitas· s· eem e psonal·
¶ Item si ymum pse accipiat
sic in neut suppoit eem· in
mascho pm· ¶ Si aut alius
terius adiugitur sic suppoit

/: sup vna eem/z pl q fundatur

s exigencia adiacenci · s pse
tm pnas signt sbam · sic e ens
pse sumptu s s lo e q unitas
eenlis et psonal no ponit
nuin qr no differunt re s roe
solum ·

4 ¶ Utrum ri uiales et distinc
tiui · possint pdicari de deo R.
Judeo no est nuis simp s Boe.
qr inptat distinctom et sepa
cionem · s nuis s q tm · ut nuis
pz · et ptatum qui tm distic
cionem inptat sine sepacioe
et silr e ti uiales no simp.
s cum determinacione de deo dnt
ut tres p. v. noto ucl

9 ¶ Utrum pdicentur s pom
ul s puacom tm · R · Quidam
cum nagro inlut · dnt qd tm
puatc · alij ius q pone · qr
ti distincti dca d deo · fundat
sup formas aliquas q sunt
pncia distinguendi · relas · s · n
absolutas · vn nich ponit
sm genus · s · quantitatis s alti
· s · relonis ·

6 ¶ Utrum dicantur s sbam · l
s relom dicuntur qr dnt rea
lem aliquam distinccom si
gcat dnt rlom · no distincte
s in distincte ·

n ¶ Utrum s n trinitas dicatur
s sbam ut s rlom · R · impli
cat inse unitatem eenc et
plitate pz · vn ysidor ilut ·

dr qd trinitas est triun unitas ·
tm pnaliter ptinet ad ps · quntum
ad inpom nois cuius no sit
pure ps · et signt rlom ipluitate.

Queritur q sit p · R · s Boe 5
li · d du · ut · psona est ra
cional nc in diuna sba · poita at
in hac distinccone cunt ps diui
nus / Large accepta · ut intellec
sit rouale · Indiduu p incabli
sba peristencia ·

7 ¶ Utrum p dicatur vniuoce de
ps createis · et increatis · R · Ana
logia di · et quantum ad rem signa
tam ps cn deo · s s quantum ad
dm modu signandi ps creatis ·
qr ab huanis ad diuina tnslat
est ut dicit Boe.

¶ Utrum sit ce r ps dinay · R · 3
ctate rei sola eenc cs est tbz ps
cne e est eis ee pru · ut d X ·
inlut · et s ctate rois · qr s una
rom ct eis · s hanc ctatem rois
quidam dnt ee tm negatiuus · qr
indiduum cadit indiffinc p.
s Alij ctatem intencionis fun
date sup intellcm tm · s alij c
q est ctas rois fundate et sup
rem · non solum indiuisis in ro
ptatib s e inpporac ad unam
ecm in ro · inptat · n · rm adunin
cnem et ad ptatem ·

¶ Utrum p idem signet in sing 8
ulari · et inpli · R · Quidam dicebant
q no · s s c opinio est q sic ·

et quiuis significet substantiam similiter et
proprietatem relationis tamen principaliter indiuiduus
significat non generale.
.4. Utrum possit dici alia persona patris a
filio secundum quod dicitur 3a. q. 1. Resp. sic in sym
bolo. et Augustinus multis. Pluralitas enim
personarum que non est alietas simpliciter non
repugnat unitati essentie.
.6. Utrum possit dici tres persone eiusdem
essentie. Resp. sic secundum Augustinum multis. quia essentiam possumus
modo intelligi sed habet rationem forme
ad personas. melius tamen propter vecem proprietatem
rei melius dicitur tres persone una essentia.
Non enim quod indiuiduus constructio obliqua
tamen tantum sit secundum habitudinem duarum
causarum. scilicet efficientis ut ita loquar
ut cum dicitur filius patris. et forte
ut cum dicitur persone unius persone essentie.
.7. Utrum possint dici tres persone tres
res. vel tres entes. Resp. si res accipitur
absolute sic non possunt. si relatiue concedunt
enim omne genus sic possunt. Unde dicit Augustinus multis.
quod sunt tres res. Ens autem si ac
cipitur ad recte sic dicitur simpliciter. sic Damascenus
multis loquitur. si substantiue sic non.
8. 21. .1. Queritur utrum ypostasis sit in
deo. Resp. sic. quia sicut Damascenus greci dicunt
in deo unam substantiam tres ypostasi
ses. que significat substantiam singularem.
Indiuiduus autem quiuis non sit usque
et preclare. tamen est i. ad ad hoc significat
multitudinem. substantia dicitur que est essentia
et substantia singularis que est ypostasis.
Non enim quod quantum ad id cui nomen imponitur
quod est res per se subsistens per prius est
ypostasis nude et unice. sed quantum ad
id a quo imponitur scilicet substando sic per
prius in creaturis. quia per indiuiduus
substat proprietatibus tamen secundum modum
intelligendi.
.7. Utrum idem sit ypostasis et
persona. Item in quo differat nude. res
nature suppositum ypostasis et persona. Resp. id
quod in deo est loco prime substantie nu
bet ad nomen communem. et ad proprietates
quibus distinguitur. quantum ad primum
tamen significatur dicitur ut ens rei sic dicitur res
nature ut per esse rationis sic dicitur suppositum quod
est nisi per se intencionis. sed tamen
ad proprietates possunt significari dicitur ut
distinctum proprietatibus cuiuscumque nature
generali. et sic dicitur ypostasis vel
proprietatibus pertinentibus ad dignita
tem nature rationalis specialis sic dicitur persona.
Unde persona et ypostasis in deo tamen in
modo significandi differunt. non in re.
.3. Utrum ypostasis significet substantiam
in notionem. Resp. significat primam
substantiam. que tamen unum intellectum suo
claudit unum communem et proprietatem et hoc
tamen in deo tantum differunt ratione. Iste
habet autem proprietas est quasi ultima forme
completiua. Unde simpliciter dicitur significare non
notionem. sed significat tamen notionem ut in
determinatam. sed persona determinata in
genere nature rationalis. sed persona determinata in specie. .4.
Utrum circumscriptis proprietatibus
remanerent indiuiduus ypostases
distincte. Resp. dicitur est opinio. Quidam
non dicunt et bene quod non quia indiuiduus

nō distinguunt' ypostases ñ pp'
etatib; rēlis. et ille sunt omnino
idem cum ypostasib; ipis sm
actum. n^c ē abstrahi p' sunt sm
intellcm. q' nec sic vlē aput
aīaby. nec sic forma aīa. ut q'n
titas aquito. et h' p omnimoda
simplicitate. ub' tn̄ eis nō i
tellcis. p' intlli ds unus ppa
p'lutare. Alij aūt dicūt q' ina
nient distincte indeterminate t
tres aliqui subsistentes qui di
stinguerentur se ipis s; nō tres
hu' nominum. pr̄. fi. et sps scūs.
4 Utrum ppetates ponant
reale aliq' in ps. R'. sic s'm
sniam catholicorum. So'. no
tm̄ p; nota h; ē ppetates co
fiteritur. q' nimis. n. rlo sm
ronē gn̄is nich' ponat in subo
tn̄ iste ponunt aliq'. s. ex roe
spāli. q' hn̄t aliq' reale sup
q' fundantur. s. ɔcatom̄ nate
ab invicem ē realr̄ differūt
q' accipiuntur penes diūsos mo
dos se hndi. ɔ reale aūt ap' iq
s' nō differunt q' p' omō simp'
est. Gilebtus tamē porreta
nus dix' ppetates nich' ponē
s; tm̄ extrinsecus assistere. s.
ex mutua hitudine unius p'^e ad
altam. s; h' ɔ' est. q' tunc ppeta
tes nō erunt ds. nec adorande
q' est ɔtra. G. iste ē de h' errore
ɔuict' fuit. albto. W. in ɔcilio

Remis. Alii ut ppositiuus dix'
runt q' nō sunt ppetates ñ ipe
p^e re. et ròne. et q' p^e se ipis
distinguuntur. et q' in abstracto
signt'. hoc est s' mod' emphatice
locuis. ut rogo benignitatē tuā
.i. te benignum. S; ɔtra est. quia
sic una pdicaretur d' altā. ut pr̄
nitas d' innascibilitate. q' ē ɔtra aū? .6.
Q' significent ppetates diuine. R'. cū
s' Boe'. et aug'. tn̄ duo pdicta sint
indiuisis ppetates nō signt' sbam.
s; rlōm. nō inq' est actus. aut in
qn̄tum dependens ad suo corlo. q' .7.
ipm̄ est sbm sui. s; in qn̄tum oppōs
seu distinctionis pncipium.
Utrum eis p^e distinguantur
et qualit'. R'. Quidam dixerunt
q' non sunt pncipium distingu
endi s; tn̄ distinctoīs innotesce
di. s; q' se ipis distinguunt' p^e. ut
p' gūia. S; ver' ḡ e dr̄ q' sunt
pncipium disting' p̄; inq' tn̄ re
feruntur ad altm̄ et pncipium
ex' di inqn̄tum dicit pncipium
originis. nam penes absolutum
non pt̄ fi' distinctio .8.
Q' sit nocio. R'. Nocio ut hic
accipitur appellatur ftrale pnci'
cog'di p' qm̄ ppa ē distincta hr̄ cog'
alicuius psone. .9.
In quo differant ppetas. nocio.
et rlo. R'. q' ppetas dr̄ inqn̄tum
pm̄ distingūt. Nocio inqn̄tū pea
p' innotescit. Rlo. inqn̄tū resp'

ad ad
.10. ¶ Deinde notionum, relationum et proprie
tatum. R. v. sunt notiones. s. paterni
tas. filiacio. processio. innascibili
tas et communis spiracio. sed tres ipsarum
due in filio. quia tamen una communis est filio
patri. una spiritu sancto. sed harum quinque sunt
relationes. quia innascibilitas proprie non est
relatio. nisi sic neget redit ad idem quod cum
affirmacione sub opposito. sed tres harum
tantum sunt proprietates personales s. paternitas.
filiacio. et processio. sed communis vero spira
cio non est proprietas simpliciter sed respectu alicuius
s. spiritus sancti.
d. 28. i. Queritur utrum proprietates personarum di
stinguant ab invicem. R. s.
s. sicut rationes distinguendi alia. sicut per
differentias et per se ipsas. sed Prime autem sicut
extrema distinctionis et per ipsas
distinguuntur.
.2. ¶ Utrum esse patrem et generare si
gnificent eandem proprietatem. R. in
creaturis differunt. et nunc sig
nificata quia non conveniunt et in
significandi. sed in divinis quantum ad rem significata
non differunt. Unde ad invicem pre
dicantur et concrete. ut pater generat.
et abstracte ut paternitas est generatio. sed
sed in modo significandi differunt. quia esse patrem
significat proprietatem ypostasi. generare pro
prietatem solam. Unde esse patrem prius
dicitur quam generare.
.3. ¶ Utrum proprietas causet actum
personalem. vel econverso. R. quidam
dixerunt quod actus generandi egreditur
a proprietate mediante forma innascibili
tatis que dicitur fontalis plenitudinis
totius. sed tamen melius dicunt alii quod
paternitas ingenitum est prout disti
ctiva sic precedit secundum intellectum
actum generacionis quia omnis ac
tus a supposito egreditur per aliquam
formam sed secundum quod est relatio sequitur. .2.
¶ Utrum verbum sit proprie in divinis
R. sic. Jo. 1. sed Nota secundum quod A. dicit.
et dam. quod triplex est verbum in
nobis. s. intellectuale. ymaginale et
sensibile. Primum est quo rem ipsam
per suam speciem cogitamus. sed secundum
speciem vocis exprimende apud nos
formamus. sed tertium quo vocem ipsam
proferimus. Cum primo autem verbo
per sanctos maxime similitudinem
habet verbum eternale genitum. sed
cum secundo ipsum incarnatum futur
um. sed Cum tercio ipsum actum in
carnatum.
¶ Utrum verbo ubi precedat sapientiam .4.
vel econverso. R. Cum prius sit speciem rei
apud se habere quam per speciem actu de
re cogitare prior est sapientia verbo
per rationem intellectus. non secundum rem.
¶ Utrum verbum in divinis dicatur .6.
pluraliter. ut credunt. R. ad completam
rationem verbi tria concurrunt. Primum est
intellectus super intellectuale visio. sed
secundum quod illa visio non tantum sit
habitualis sicut in sciencia sed actualis et
una est vel opinio intellectus. Unde tertium
procedit nimium similitudine vel operans

Utrum ordo ad manifestand(um)
se, nullo · ut s(upr)a ut alti · ¶ Primu(m)
p(ate)t e(ss)e(ntia) et cui(us) p(ar)te ¶ Sed(ist)a
tu(n)c filio · d(icitur) p(ri)mo a(n)i(m)hec · qu(ia) eh(?)
p(a)t(er) d(icitu)r se · et q(uo)m(odo) aliam · ¶ q(uod) q(ui)m(i)
ad f(ra)d(res) mult(a) · n(on) d(icitu)r uibum n(on)
filius n(ec) donum n(on) sp(iritu)s s(anctu)s · Et
isto m(odo) (con)ter loquunt(ur) s(an)c(t)i d(o)cto-
non primo modo.

1 Utrum impertet (?) ad eadem
ram · R(espondeo) · sic · p(ate)t a(rgumentum) · s(ecundu)m Jo(hannem) · h(abi)tuale
· s(ed) n(on) actualem de n(atur)a(l)e · q(uia) h(abe)t
similitudinem cum p(at)re in q(uan)t(um) est
ymago eius · cum creaturis i(n)
q(uan)tum exemplar ear(um).

29 1 Queritur utr(um) plures p(ro)prietates
sint in p(at)re · R(espondeo) · sic · p(ate)t
a(rgumentum) · mult(a) · s(upr)a d(istinctione) 26 · q(uestione) 10 · ¶ S(ed)
t(ame)n n(on) q(uo)d plures p(ro)prietates imu(er)-
p(ar)te (com)parate ad s(ub)i(ectu)m in quo sunt
n(ec) int(er) se nec a(l)bo differunt
q(uia) nulla est rel(ati)a oppo(siti)o · ¶ S(ed) p(er) (com)pa-
cionem ad ob(iectu)m c(on) sunt · sic
differunt s(upr)a d(istinctione) 26 · q(uestione) 4.

2 Utrum solum tres · R(espondeo) · sic · q(uia)
p(at)r n(on) est ab alio s(ed) alii ab eo ·
p(er) modum n(ec) filii p(er) modu(m) n(on) (vel)
sp(iritu)s s(anctus) · que requirunt ad noc(i)o-
nem · s(upr)a d(istinctione) 13 · q(uestione) 6.

3 Utrum p(rop)ter eas possit d(ici) p(at)er
trinus · R(espondeo) · n(on) · q(uia) t(antu)m p(ro)p(ri)etas p(er)
lis suppo(siti) (con)stituit et n(umer)at ip(su)m
et talium t(antu)m una est in p(at)re · s(cilicet)
paternitas.

2 Utrum innascibilitas sit
innate (?) r(ati)onis · R(espondeo) · p(er) se n(on) · s(ed) ad
illud red(uci)t(ur) · s(upr)a d(istinctione) 26 · q(uestione) 10. ·4·

Utrum sit nocio p(at)ris · R(espondeo) · Si
accip(itur) p(ri)uat(iu)e sic indiis (?) n(on) (con)u(enit)
¶ Si negat(iu)e tunc si d(icitu)r neg(ati)o(n)e
in g(e)n(er)e i(d est) eius ab alio n(on) p(ro)g(e)ni(tu)s
sic (con)u(enit) sp(irit)ui s(ancto) · ¶ Si aut(em) negac(i)o(nem)
simp(licite)r s(ed) d(icitu)r ut putam(us) · sic (con)u(enit) e(ss)e(nti)-
(a)e · nec est nocio ut funda-
tam sup(er) (con)trarium · s(ed) sup(er) co(m)m(un)i-
u(ersa)lis p(ri)ncipii n(on) d(e) p(ri)nci(pio). sic q(uonia)m pat(er) 23 no(n) q(ui)a ipse p(ri)ncipiu(m)

Utrum sit idem q(uod) p(at)ernitas · ·5·
R(espondeo) · non · s(ed) a(rgumentum) mult(a) · q(uia) unu(m) d(icitu)r
negat(iu)e · a(liu)d po(sitiu)e ¶ unum
p(er) (com)parac(i)o(ne)m ad p(ri)ncipium · a(liu)d
p(er) (com)parac(i)o(ne)m ad id q(uod) est expli(ci)t(u)m.

Utrum (con)stituat p(er)s(on)am p(at)ris · ·6·
R(espondeo) · non · q(uia) negat(iu)e d(icitu)r · non po-
s(itiu)e · s(ed) sup(er) po(siti)o(ne)m fundetur sicut
yet (?) (com)m(un)is spiracio q(uia) n(on) est p(ro)p(ri)a
¶ Utraq(ue) u(er)o h(abe)t p(re)supponit
p(at)ernitatem.

Utrum ymago q(ue) est in deo ·8·
p(re)dicetur e(ss)e(nti)al(ite)r · ut p(at)ri t(antu)m · s(ed)
p(ro) filio · s(ed) a(rgumentum) mult(a) · et h(oc) s(ecundu)m q(uod) ipse
accipitur ymago · p(ro) eo q(uo)d ad
alterius imitac(i)o(ne)m p(ro)d(ucitu)r · S(ed) (con)t(ra)
loquendo s(ecundu)m q(uo)d accipitur et p(ro)
eo ad cui(us) imitacionem al(iqu)i(d)
p(ro)d(ucitu)r / sic est e(ss)e(nti)al(ite)r · homo ad y-
maginem dei.

Utrum solus filius sit yma- ·9·
go · et n(on) s(piritus) s(anctus) · R(espondeo) · sic · p(ate)t a(rgumentum) · q(uia) filius
p(ro)cedit ab uno · sp(iritu)s s(anctus) · a duobus
¶ Item filius p(er) modum nat(ur)e

q̄ mag̃ tendit ad similitudinē
qu̅a uocal̃ ṗt qr filius cum pre
ↄ͡ctn̅ in habitudine qͥ extiori · ꝛ
· s · spirando siue in principiādo
alteram p̅sona · h̅ est ro̅ Rich̅ · de s
8.30.f. Q Ueritur utrum · s · vic·
vna p̃s̃ sit principiū alti͡ꝰ
R · sic · s̃ A°· in lib · qr una orit̃
ab altera · s nō tn̄ dr̄ p̃s̄ una cā
alterius · qr cā dic̅ ordinem cū
di̅fferentium · nō autē principl̃
.2. Utrum autem dicat̃ uniuoce
principium r̄ p̄ ꝛ r̄ creature
R · non uero ꝛ equiuoce pure
s analogice Basilius · filiꝰ acci
pe apiece ↄ͡ē hn̄ cū omni creatura ·
De quo dicatur p̄ p̄ius · R · de
pncᵒ est loqui dr̄ · v̄ s id qr ē
.3. principium et sic p̄ p̄ius s̃ intell
ectum dr̄ r̄ creature · sic s̃m
modum intelligendi p̄oi est ceti̅
q̄m p̃s̃ · ut s̃ ordinem ad id cuiꝰ
est principium · sic eoꝰ · qr pcess
sio p̃sa s̃ A° · est ro̅ et cā pcess
ionis creaturarum ·
.4. Utrum dicatur p̄ p̄ius s̃ q̄d
dr̄ r̄ filij · ut r̄ sp̄c s · R · quātū
ad rōm originis ↄ͡m · dic equal̃
quantum ad rōm spālem sic s̃ mo
dum intelligendi solum p̄ p̄ius R̄
filij qui pcedit p̄ modū n̄e · et
ab uno · sp̄c s · a duobꝰ · h̅ unū
est p̄ius duobus ·
.5. Utrum una notōe p̄r ꝛ filiꝰ
sint principium sp̄c s · R · sic · ilt̃ ·

qr indiuisus nō est multiplicacō
nis̃ et in suppositis sunt vniꝰ eciā
s nec ista ꝛ p̃s̄ eē tocit̃ · qr eiꝰ
dem racionis est utrumqꝫ .6.
Utrum sint unū principiū sp̄c
s · R · sic · s̃ A° · in lib · Sꝫ q̄ vni
tate diuerse sunt opiniones ·
Quidam dixerunt qr unitate p̄p
orcionis seu habitudis ad sp̄m
scm̅ · s quidam vnitate nē
aliis̃ · eo qd unus ds̄ sunt spi
rantes sp̄m s · s Quidam qr uni
notionis · s Sꝫ melius dd̄ est
coniugendo h̅ duo sic · qr sunt vni
vnitate spiracōne pō in qua p̄p̄e
unitas inportatur · vn̄ ꝯ est ·
Sunt vnum principiū sp̄c s ·
unus ds̄ vnitate spirans
sp̄m scm̅ · .7.
Utrum possint dr̄ idem prīciꝰ
sp̄c sci · R · nō · qr hoc p̄nomē idē
refertur idem suppm̄ nō tn̄ eam
dem formam suppositi. .8.
Q' significet principiꝰ cū dr̄ pri
cipiū dr̄ p̄ncᵒ · R · s̃ signum acci
pitur ↄ͡ter ad sc̄am et notom̄
s suppositum vo plr̄ · et hoc aut
p̄ p̄ · filij · aut sp̄c s in recto · ꝯ
p̄ p̄ · p̄ius · aut filij in obliquo ·
8.31.f. Q ueritur aliqua dicant̃
de do ex tempe · R · Quidam du
plex est p̄dᵒ · s · p̄ ceim̄ p̄ dno
minacionem sui p̄ inherentiā
p̄ eam p̄ rm̄ siue habitudinem
ut est dextrum alicui / s̃ primo ꝛ

so m' n' d'e de deo extempe in
mediate· s; med.^te n' assump
ta· q2 mutabil' eet· ¶ tcio at
m^o sic ut pacia ma· salus ma/
simil' qsto m' ut dns creator
z hi' p A^2 mlt'· q2 2notant
esscia in creatura.

1· ¶ Utrum dicant' d' deo p'se
ul' p accidens· R· Dici aliq' p
actus p't intelli· aut p oppoim
addici f s'bam· aut ad d' p'se·
aut ad d' sp' siue nctō· p'mo
m^o f A'. nich de deo d' f actus
so m^o dici p actus possunt
q 2ncium deo p'mi assump
tam tcio m^o f hil· d'e ee de
creatura p actus et sic q ex
tpe de deo dnr p actus dnr
q' ad 2notum non qstum
ad p'ile sigtum sup q fun
datur· id aut actus f A'. ulto
no est di· s; alterius.

3· ¶ Utrum dicantur f s'bam
ul' f rlom· R· Signu' p'ncip'^er
dimdam ee· q2 dnt' similitudie
di ad creaturam p aliq' essm
cam tm' aut 2notant· Iuri'
s; aut qdam 2notant rm te
palem ad dm ut ad p'ncipui
ut dns creator· z s; 2iunt
tot' tinitati ¶ qdam vo 2nont
rm etnam p'e ad p'm· ut
numsus z s; 2iunt p'e illi· eu
2i rs ¶ qdam vo 2nont rm
temporalem creature ad una

p'ui determinata· sic ad tin· non
tm ut ad p'ncipui ut incarnat
vn' z illi tm 2i.

¶ Utrum ponatur aliq' rlom in ·2·
do realem R· nō· s; tm in creat
ura rō po' 5· q· 1· ¶ nb' m ad ex
indeo sup qd illa rlo fundat' ut
q est creator sup poim opata·
et hi' et ideo no est causa· ¶ sso
g^o q rlo qnq realit' est in ultoq
extremoz ut pat' et fili' ¶ qnq
in alto tm· ut scia et scil^e ¶ qnq
in neutro s; in aia tm· ut rlo
eiusde ad se ipm ¶ Item nō q io
t' apphndit formam rei· s· ul'
q omo est iute ut lapis ul' q
nllo m^o ut chimie alin p'um in
re p'um no ut for' ulis· q miss
gularib; fundat' tm n' e ibi ulis

¶ Utrum ee dnm 2at deo ab ·3·
etno ul' extempe· R· 2t ei ex
tpe f A' mlt'· z hoc large dndo
extpe· i· cum tpe· z tunc ex: d' +
2 coitanciam sic dd q n.

¶ Queritur utru' eqlitas ad potat ·1·
in deo· R· Inegltate s duo·
f rs et id in quo rs fundat' f una
qntitas uirtual' q eqlitas f phm
catur ab uno inqntitate et q'
ad p'mu nich poit q no poit
aliqua rm realem eu realit' ul'
lus rs insit eenc n' 2it' eby p's
¶ qntum ad f poit f qsda ad f
alios no f duas opiones d' uin^ce
5^a d· 1^e· q· e·

sola· 2i au ex· i
ordine z qnciā
d· 32·

Jtcum sigret rlom· l' sbam· R·
Equitas dei plurium differenciu
quantitas· vn impetrat distinccioz
plem· et eciu^c unitatem· Dicu
g^o quidam q hi^o noia in concreto
pricipalr signt distinctom pdz
cario unitatem sbe· s in abstracto
eo^o· ·J· c^o abstractum et concretum ide
signt· ·J· Alij q utrumq pricip
alr sign unitatem sbe· et altin
cario c^o penes eciu p^e no refu
tur ·J· Alij dnt meli^o q equitas
sign unitate sbe indirecte tanq
id aquo impo^o n^r· ·J· S; pricipalr
relom quidam eeniem no ple
ab huius unitate catam· qua p^e
referuntur ad in uicem·
·7· De appatis s hu^r· inlut· q d^r·
q eternitas est impre· spes imm
agine usus in numne R· Trip^r
est ro appacionis in diuinis una
pp manufestacom expre uni· ·J·
alia ad excludend errore ut po
pri ne credatur infirmius· ut
d^r mg^r instra 3o· d· ·J· tria et potis
sima pp maiorem silitudiem cu
pp^o illi^o p^e· et sic eternitas appr^e
pri qr caret pricipio sic cu una
scibilitate cot ·J· Jta prima insima e
aqua fluunt alie infinite· ·J· Jta sp
ecies s q d^r speciositate ct cu sue
ymaginis· Jnquantum v^o est for q
est pricipium cognus sic ct cu
ubo pp rom manifestacionis· ·J·

Preterea s a^o· clapulcritudine re
quiruntur duo s· pporcionata co
mensuracio membroz· et uenust
as coloris ·J· Phs addit tercium q
est debita magtudo Jntilio aut
est summa equalitas ul' ppor
qr cio ul' ymago· Jta est splendor
gle· t cau lu· et· ·J· et s qr filius
primoς n^e· gr lre eandem min
cium repere ·3·
Jsta aut lange s a^o· est assum
ere ad infacultate no^us t sic
t summi a^o· i· Jtum est uti cu ga
udio ·J· Studie aut est id q in
usum uenit refle infine· ·J· Pu
mo in^o t una uniis^o alteri et
sic appatur spui sco· pp modu
pcessionis qr p modu amoris
·J· Scdo m^o est usus creaturaz
t sic t appatur ei pp essem· s·
appatu qr uti effectus pprius e
caritatis que appatur ei· ·3·
De appans v a^o· inlu· q d^r·
q impre est unitas infilio e
qualitas· in spu sco equitas
unitasq concordia· R· Unitas
pri appatur qr p^s uni^e nes gn
ales intenciones q s unum
vim· bonu t p^s in inius Jte e
pricipiu alioz nuioz· ·J· Equitas
aut filio qr inqntum filius he
eande uim· Jnqntum ymago
in differeis est Jnq^o ubu psi
similitudo est pse dicere ma

8 33
++ p̄ q̄ɜ ꝯs ei9 ꝗ ꝯparatur sp̄u s̄co

infestans. ¶ Int[er] prem & filiu̅
aut̅ est t[ri]plex ꝯcordia. vna in
amore ꝯ̄cu̅li. ¶ alia in amore
notōali. s. in ꝯu̅ spiracione
¶ t[er]cia in amore p[er]sonali. s. sp̄u s. ¶
Sa est nocio p[at]ris et filij tn̄
nulla ꝯparata. q[uia] q[uo]l[ibet] p[ro]p[ri]um est.
¶ t[er]cia est p[ro]p[ri]um sp̄c s. t[er]mo est
sp̄c s. et nō ꝯparatum.
8 De ūbo a[ugustini]. inlut[ur]. q[uod] d[icit] om
nia ēē unum prem eq̄ua p[ro]p[ter]
filium. ꝯnexa p[er] sp̄m scm̄. R[espondeo]. Si
li omnia distribuit p[ro] reb[us] i[n]cre
atis tunc li. p[er]. not[at] tm̄ cam̄
formalem ꝯparatam nō p[ro]p[ri]am. et
est s[ens]us omnia ere. i. p[er] unitate
que ꝯparatur p[at]ri ¶ Si aut̅ & di
stribuit p[ro] reb[us] creatis tunc no
tat etiam cam̄ extrem ꝯparata
r[espe]c[t]u creature. et s[ens]us est. omnia
et c. i. p[er] unitatem extrem q̄
ꝯparatur p[at]ri ¶ ro ꝯparationis
p[ro]p[ri]e sumi. u[e]l ex tunio p[er] q[uod]
p[ate]r p[ri]ma p[er]sona r[ati]o[n]e originis. fili[us]
s[ecund]a. eq̄ualitas aut̅ adinui[tur] est i
is duo sp̄c s. t[er]cia. ꝯcordia aut̅
t[er]cia ꝯplectitur ¶ Alia ro sup[er] q[uod]
8 35 Queritur utrum ¶ . q[uod]
1 p[ate]r et filius diligant se
sp̄u s̄co. R[espondeo]. sic s[ecundu]m a[ugustinum]. inlut[ur]. et hv
g[o] s̄co vic. ꝯstruunt Albti q[ui] in
h[abi]tudi[n]e effectus for[mali]. i. de noia
nus ut effectus dicat[ur] large
et est s[ens]us diligunt se sp̄c s̄co.

i. spirant sp̄m s. ut amore unī[us]
in alteru̅. et s[ecundu]m p[ate]r & fi. nich[il] ac
cipiunt a sp̄u s. n[ec] s[ecundu]m d[ict]ū noia c[on]i[u]nc[ti]o
¶ talis est sic est d[icitu]r. Ista locutio s[ecundu]m
ubis ¶ tn̄ multe fuerunt opiniones cir[c]a
h[oc] ¶ quidam dixerunt aug[ustinum] dcm̄ h[oc]
retractasse in simili. s. de sapia ge
nita ¶ alij q[uod] tn̄ p[er] ꝯparacionē i[n]tel
gendum est. alij q[uod] p[er] proprietate
s[ecundu]m ablatiuus ꝯstruitur in noie sig[nificativo] ¶
Guill[elmus] altisiod[orensis]. g[ratia] in r[ati]o[n]e for
sicut d[icitu]r isti sunt albi albedine ¶
S[ed] p[ri]ma opio nunc tenet[ur] q[uia] viori[or]. ·1·
Utrum p[ate]r diligat se sp̄u s. R[espondeo]. s[ecundu]m
dileccione. s. p[er]sonali. s[ed] nō notōali. s[ed] n[on] ꝯ̄cu̅li.
q[uia] h[oc] d[icitu]r dileccio est indi[u]iuus s[ecundu]m a[ugustinum]. inlut[ur].
¶ Diligere n[on]. notōale nō est a[liu]d q[uam] am
orem sim[u]l spirare ¶ et est p[ate]r r[ati]o[n]e hui[us]
spiracionis s[ecundu]m rom[anum]. filius s[ecundu]m rem
respectu p[at]ris. q[uia] act[us] no[tionalis] po[test] refle
cti sup[er] diligentem. ·3·
Utrum p[ate]r diligat sp̄m s. sp̄u s.
R[espondeo]. sic. amore s. notōale. nō ꝯ̄cu̅li
& tunc p[ar]ticipium diligi[tur]. actiuum &
ablatiuum idem sig[nificant] s[ed] diuisimode.
s. ut op[us]. o[per]a. ut r[e]s. ut mediu̅ u[e]l ro
¶ simile est cum d[icitu]r intelligo me
intelligere.
Utrum sp̄c s̄cus diligat se se ·8·
ip[s]o. R[espondeo]. sic. amore ꝯ̄cu̅li. nō tn̄ ass
ip[s]ō ¶ s[ed] nō notōali. q[uia] in tali amo
re requirit[ur] et adiung[itu]r emanacio
s[ecundu]m rem. nō tm̄ s[ecundu]m modum intelligendi ·4·
Utrum p[ate]r et fili[us] diligant no[s]

spus. R. sic. s scos mlt. s. d. 10.
& 11. et hoc amore sui dilcone
eenli. et tunc notur hitdo ee
appate. Et & dilcone noli. & tc
no° r° diligencium hitudo origis
passiue. s r° creaturar hitudo or
iginis acte seu cae qr pcessio
etna ro est pcessionis creature.
[margin: nor] Flo & qd dilige d° ds estim nb
aliq sue bonitatis influendo
6. Utrum pr sit sapiens sapia ge
nita. R. non. s A°. mlt. quaus
tn dicat oma vbo suo. qr vbu
d° venit ut egredientem sapia at
ut manena quiescentem. vn e
for que est pncipium actus. pr
aut nchi ht a filio.
7. Utrum sit potens po genita.
R. non. quaus p ipam i. p filiu
operet qr i notur ee pncipium
act. hic aut non sic.
8. Utrum filius sit sapiens sapia
genita. vl ingenita. R. Simplr
et forcir loqndo est sapiens sap
genita. que est ipe. Sz sapia in
genita originalr tn est sapiens
qi ut discipls sapia magri est
sapiens.
8.37 5. Queritur utrum sit pecm
cre opari circa nociones.
R. Si no est deptinentib no a
religionem fidei et mor. sic n
n pactus. s roe psumpcionis
ul hr. Si aut sit deptinentib
ad hec et sit directe ct ista tuc
pecm est. ul erroris simplicis
ul hesis si addat ptinacia.
Si aut no directe s p reducti
onem. tunc ante pcoom n e
pecm. s pt. s cum apparet co
ueniens q inde seq. et s h &
iudicandum est de quibzdam
opinionib simplicitr cca ea q
fidei sunt. .1.
Utrum pprietates ul notones
sint mps. R. sic. s ouem opiom
et h tamq insuppositas q disti
guunt. Vn pprietates ples sunt i
s similitudinem for rlalium
qr ps ostituunt. Alie autem
s similitudinem actuum non
mte s p modo. s. d. 16. q. 4.
6. et a. Flo & ibidem. q. 4. duas
alias opiniones
3. Utrum pprietates sint ide qd
ps. R. sic. mlt. pbat h oia. p
scos. et est opinio ors. Differt
tn albo inquo est rone & h p o
pacionem tn ad id ad q refert.
s s. d. 16.
4. Utrum pprietates sint eem dina.
R. sic. mla. mlt. et hoc pp omi
modam simplicitatem. Differt
tn ab eem roe pp rm rlm ad a
rone cui & eem distinguit qd
oppo rs possunt ee mede. Ex
depuncto in medio circumfencie
ft ex in aqua fontis riuuli & la 9.
Utrum in eem et cui. et
R. ineem est p mod redemptans

tm̄· q̄ꝛ non hꝫ oppom r̄ eēn̄.
Jnp̄ aūt est ut insupp̄o q̄ꝛ dist
inguit pm̄ ap̄· vn̄ ē eam d̄no
minat· ℘ sl̄o g̅ qd̄ p̄ est in eēn̄
qd̄ āīn ut p̄ s̄ba inl̄uo gn̄e p̄
dicabl̄i· h̄ ualde sit dissimile· ℘
ꝑꝑetas p̄l̄is in eēn̄ sit ut gn̄e
h̄ in duette et preductom ut
d̄ 9stitā· ul̄ fōz s̄balis ingn̄e s̄b
stantie ℘ ꝑꝑetas aūt p̄lus est in
suppō ul̄ p̄ ut fōz 9stituens
suppositū· ℘ ꝑꝑetas aūt nō p̄l̄
ut fōz ad ueniens supp̄o ꝭ mod
intelli di

6 Utrum om̄ia ad iecta eēn̄lia
possint p̄dicari d̄ notoib;. R̄·
q̄ꝛ eēn̄ et nocio 9iunt re ꝛ diff
unt rōe et in sig̅. ideo q̄cūq̄
p̄dicantur de eēn̄ fm̄ 9dicem
rei absolute p̄dicant̄ ꝛ de no
cione q̄ vo ꝑ mod sig̅di· i quo
differunt nō· ℘ vn̄ h̄ bn̄ p̄di
cantur de nocione inn̄ita·
eēna ꝛ hꝫ· ℘ Jnt̄ ea aūt q̄ in
ꝑtant mod eēn̄ ul̄ pe s̄pale
illa nullo m̄ de alt̄o p̄dicant̄.
que illu modū exp̄ri̅ sig̅to
dant intellig̅e· ut distinguē
9cari· ℘ h̄ q̄ ex in̄ sig̅di eēn̄· ut
illa q̄ sig̅nt eēm ꝑmod opa
cionis· ut creare opacio· n̄
supp̄ca est non forme ul̄ ꝑmo
dum inherentis· ut eē sapiē
tem et hꝫ· q̄ꝛ forme inch in
heī· ℘ ul̄ ꝑmod 9creti· ꝛ p̄se

s̄bsistentis ut incarnatū h̄ nō p̄
dicantur de notoib; ꝑꝑe et ꝭ h̄ in
dita de ꝑꝑetatib; p̄d̄ innn·
Utrum om̄ia p̄l̄ia possint p̄
dicari de notoib;. R̄· eēn̄ p̄· noto
p̄dicantur de se inuigem· ꝑꝑ uni
tatem rei et eoꝝ attbuta q̄ n̄ de
timinant ꝑꝑium mod vnicuiq;
illoꝝ p̄dicant̄ de vnoq; p̄ vo
non p̄di de p̄ alia nec notio d̄no
cione n̄ attbuta q̄ d̄timinant
ꝑꝑium mod vnius pe p̄dicant̄
d̄ alia· ℘ Sꝫ nec attbuta q̄ d̄tiun
ant ꝑꝑium mod pe inq̄ est notio
possunt p̄di d̄ ipa nocione· vn̄
nō p̄t d̄· p̄nitas gn̄at· q̄ꝛ ē
p̄nitas d̄ forin̄ relata q̄ nō ē
pn̄cipium agendi· h̄ relinquitur
mag̅ exactione· ℘ nec fōz pot
d̄ sua s̄ba producere

Queritur utrum eēn̄ sit idem
re cum p̄· R̄· q̄ꝛ sic· ꝑbat
ꝑ scōs m̄a· multi et hoc ꝑꝑ n̄e si
plicitatem· ℘ Differunt aūt rōne
ꝑꝑ differentem mod se h̄ndi· s̄·
ut absolutum et relatum.
Utrum p̄ aliq̄ addat sup eēn̄
R̄· nich addit ꝑ rem h̄ fm̄ rōm
s̄ rōm ad alium· qm̄ tn̄ nō po
ciita eēm· h̄ circa supp̄o eius ℘
nec tn̄ ab eēn̄ rē ille diff̄t re·
℘ nec ē 9pom faciat inp̄·
Utrum eēn̄ p̄di debeat
d̄ beat de p̄ et c̄o· R̄· sic· p̄ōne
s̄ que est ꝑ mod ꝑtemp̄ h̄ p̄ōe

que sit per modum inherencie p͂ eẽn de p͂s· et nõ eẽs· q͂r eẽn sehẽt ad modum forme.

x ¶ Utrum possit dici tres persone vnius dei· ul' eius· R· s͂m ma· inlit. q͂ non· q͂r nõia abstracta ĩgtõ ɔ͂ntur inhitudine forme ɔ͂cta autẽ non· Vnde bñ dicitur tres persone vnius eẽne sed nõ vnius dei.

9 ¶ Utrum possit ul' debeat fieri aliqua apparicio indiuinis R· sic· sed sctõs· nõ autẽ appropriantur Attributa sed rem q͂r idem sunt· sed sed nõina q͂r sic differunt· et illa tñ· q͂ maiorem hñt ɔ͂uenienciam cũ proprio uniꝰ persone. quã alterius et nõ alia. s͂· d· 31· q· 3.

v ¶ Utrum ɔ͂ueniens sit appropriacio pot͂· sap͂e et bonitatis R· triplex est rõ appropriacionis· ɔ͂ vna p͂pt assimulacionem cum proprio illiꝰ persone sicut est sicut ul' dem· q͂r põ precedit sapiam· et utrumq͂ bonã vol· alia est manifestacio veritatis q͂r per appropriata uenitur in cognicionem p͂p͂rõr· ɔ͂ tcia exclo erroris hanc ma inlit· s͂· de· 31· q· 3.

1 ¶ Utrum ɔ͂ueniat ad d' deo trãsla tive· R· sic· ut p͂z in sacra scriptura et h͂ sed Dyo ut p͂m p͂ser ma nu ducamur in ɔ͂ionem diorum et ẽ ut secreta diorum misteriorum uelentur simplicibus ne errent et infidelibus ne irrideant.

8 ¶ Aquibus rebus ɔ͂ueniat fieri ad dm trãslacio· R· nõ asignatur aliq defectũ ul' culpe ul' miserie ut Dyo͂ inferius mors sed asignatur ɔ͂ueniu ne et que nõ vere sunt in eo sed similitudinarie et sic quenicꝰ animi nobilibus ut ce lestibus et hoc sed· Dyo· propter oc cultacionem diuinorum secretorum ipsi delibus et ne simplicibus decet ercredi oc͂o ne credant ad tale uere eẽ deum.

1 8·36· Queritur utrum in deo sit scia· R· sic· Large s· uocado sciam qualibus ɔ͂giti etiam q͂r proprius sapia est q͂r in eo omis perfectio sed item ipse operatur ex in tencione sis.

7 ¶ Utrum ɔ͂notet ad in casa· R· scia dei gnalr nõ dicit respectum ad sci͂le q͂r post eẽ ul' dõ ul' casa· quia tñ respectus non addit sed rem in pa eẽn· sed sed scia dei de creaturis illa ɔ͂notat tñ ad creaturam· sed ul' ponit in creatura· q͂r ɔ͂gñe sui eam ɔ͂gnoscit.

3 ¶ Nec scia preteritorum in deo nõ appellatur memõ· sic scia fu turorum p͂scia R· q͂r p͂scia nõ dicit dependenciam a rebus futuris sic memoria a preteritis· sed illo ẽ hoc inlit· quod scia dei per ɔ͂paconem ad res scitas inter nõiatur· q͂r respectu omnium gnalr· s· eternorum et tẽpalium futurorum dicitur scia sed in rem p͂alium futurorum dicitur p͂scia sui

bonorum sunt malorum. Sed bonorum autem tantum quorum scilicet ipse est causa. sic quantum ad bonitatem nec con
natur deus perdens quantum ad bonitatem cuiuslibet creature generaliter. Sic de
scilicet sic deus dispositione. ut iam dictum est sic
dicitur prudentia que consistit in regie
rerum sub intellectu mala. Sed quantum
ad medium autem scientia sic dicitur sap
9 ¶ Utrum dicatur univoce cum
scientia nostra. Respondeo non. nec est equivoce
quia nec una communis est participata sed
divisum esse in diversis suppositis
sed tamen aliqua convenientia est. quia ut
dictum est cognitio unum analogice
dicitur scilicet per imitationem.
4 ¶ Utrum cognoscat ad plenum. Respondeo
non. quantum ad intellectum scilicet primo quia
est spes in intellectu sic loquitur philosophus.
xi. metaphysice. Sed non omnia alia in
telligit ut intelligibile secundum exemplum
de visibili.
5 ¶ Utrum scientia eius sic de omnibus
certa et propria. Respondeo sic. quia cognoscit
omnes causas rei communes et proprias
quia omnium causa est. Sed contra. tamen super
metaphysicam dicit cognitionem dei tantum
esse rerum in universali scilicet inquantum sunt
quia secundum hoc est causa eorum est sed non
determinata sicut vel illius.
1 ¶ Utrum sit universalis et particularis. Respondeo
non. scilicet commentator super xi. metaphysice quia hec
sunt due scientie extreme medii. scientie
enim dico que accipitur a rebus
scilicet divisa media. Sed non autem scientie

causatis rebus quia omnia cognoscit per
unum quod nec est universale nec particula
re quia nichil ei additur nec additum. 8
¶ Utrum in actu solum. vel et
in habitu. Respondeo non in potentia nec indisposi
ne nec in habitu sed solum in actu.
quia hec sola perfecta est nec deus in habitu
erit de potentia in actum 8·31· 1
Querit utrum deus cognoscat
mala. Respondeo sic. secundum sanctos intellectus
non per speciem propriam quia pura pri
vatio est. sed per ydeam boni cuius
quia per maliciam privatur. Alium autem
dicitur ea nescire non approbare scilicet sic
sicut intellectus.
¶ Utrum cognoscat singularia. Respondeo 7
sic. quia causa est omnium causarum concur
rentium ad constitutionem rei et im
mediata causa sed tunc arbitratur non
scire et c. 5. d. 36. q. 6.
¶ Utrum que cognoscit possint de 3
esse in ipso. Respondeo non secundum Augustinum et maxime in
bonis. quia mala non sunt in eo. sed in
eius scientia. Sed unum non quod in scientia dei
dicitur esse omnia que sunt obiectum eius
in deo omnia et sola que ab eo fi
unt ut bona quia sicut primo modu
per se subsistentis. cum est operari
Sed inesse autem que formam dicit
tantum ea que continet formam illam.
¶ Utrum res vivat sint in deo 2
vel in natura propria. Respondeo vivere esse
sumptum habitum in deo. quod secundum Augustinum sunt
vita et lux. Sed sed vivere esse sui ge
neris sine determinatum habitum in

natura ipa

·9 Utrum ds uno ostscat omnia ... sic · p dyo. li · d · di no · qd tn est ro mitor et hoc est eern sua que est ydea re omnium.

·10 Utrum ydee s in deo p qs res ostscat ... sic · p a. et Boecium · or · iv p om · le · xi · meth. Primi agens p hre omes fors erres · t impo acta · sic omes s in m · ipo parsma · qi idem d. Dyo. v · c · d di · no · Hec aut forme no p se ssistunt ut dixerunt placo nici · si sunt in mente dina · et s impo pncipium ognus rez ·

·11 Utrum sint in deo ples ydee · vl una · ... quius eenca una sit que est ex omnium re tn ples sunt · qr f a. no eadem roe oditus est ho q eq. Singla · u · pris creata s roib: Ille aut y dee ples nich a s qui modi di ussi imutabili dic eern intelb diusis in intlcu dio exntes ad diusas cataras pducendum · t ogscend · Vn ista plitas ron um qnuus indeo absolute nllo m° differt re et rone incarata tn differt re t rone · Inquantu aut sut in intllcu qcuuq: t di uino p modu exs · in spacio ne ad modos re futuros si diff unt rone tn q ro no est cassa · si fundatur sup ue plenitudinem diusis mod imitabile opletur

p opoin intlles et terminat ad e aturam · diusis modis imitante · 8

Utrum in deo sint ydee oium rez · et quorun · ... qr nich a est quam imitabilitas diuine een et c · s · primo · ideo omia illa habent ydeam in deo · que diuina eem sue form qlitcumq imita tur no a vn nec malum nec priacio ydeam hnt · Is omnia q num enus pticipant et cu pscam expte dei si non expte creature qr diusimode imitantur si illa p fcre q pstuus hnt ee · ut exm fcre et forma opositum · ptmodum for ssbal · si rn in opleta · simulr infinitum · nacum · temp si id q se hnt ad ee · ds in pfce illa ogscit p ydeam que est illoz q uis nos ipa impfce ·

8·38 · Queritur utrum ds sit ioibz rebus · ... sic · p scos intlt · ·5· qr dei opo est inoibz rebz oser uando eas · f b · si ide est dei opo ins et een · et pterea cum in finitus sit no claud aliq trante · ·7·

Utrum equalit sit inoibz reb? ... sic quantum adrin plencie dei ad creaturam si non quantum ad effcm influencie inipm · Inqibz dam tn no est dd ee simp si e dterminacioe · s · inquntum cam re sunt · ut sunt illa q sonaut indesim et uilitate ul spirua lem · ul nlem · ul fnulgacom

ut dicatur peccator infirmus birrum.
et hec.

3 Item utrum quibus modis deus sit ubique
R. 3 modis. unde versus modis tribus
generaliter in omni re sed per essentiam pre
sentiam et potentiam. Item specialiter
quo est in sanctis omnibus per gratiam.
Item singularem quo est in christo
per unionem. Primos 3 ponit
textus Gregorii unde versus. omnis creature adeo
sed sole creature rationales inde
redeunt sola natura humana deo plene
unitur. Quo ad ultimum mo
do dicitur deus esse in christo per unionem
Quantum ad sanctis per gratiam
quo ad primum in omnibus rebus per
presentiam sed in quantum extra
assistit cuilibet rei per potentiam in quan
tum ipsam rem totam continuat
et influit ei per essentiam in quantum
ipsam totam rei essentiam intra
penetrat.

4 Utrum deus sit ubique. R. lar
ge accipiendo sic est ubique. i. in omni
re sed stricte i. in omni loco sic
est ubique sed per presentiam sed non per
continentiam unde Augustinus deus ubique
est quia nusquam absens est in se
ipso vero est quia non continetur hiis
quibus presens est et dicitur hec presen
tia interna loci repletio.

5 Utrum esse ubique ei soli conve
niat. sic. probatur quia convenit nulli rei
sine essentia ita quod nullus locus potest

esse sine illo. unde Ambrosius inuit per
hoc approbat spiritum sanctum esse deum. Si
alius autem convenit ut dicitur posset
per accidens ut prime modo sed per proprie
tatem ubi et essentiam ut si non esset ni
unicus locus unius rei. 6

Utrum conveniat ei ab eterno. R. non
sed ubique accipiatur large sive
stricte sed primo quia utroque modo dicitur
relatum ad creaturam actu existentem 7

Utrum deus sit localis. R. non. ut
dicitur per Augustinum quia locale dicitur sed autem quod
sequitur leges loci. quod sed continere
locatum. commensurare. salvare et hec.
unde Augustinus inuit. et Boetius dicit quod non
est in loco et hec per continentiam sed
tamen per presentiam. sed quod habet et c. 8

Utrum deus sit mutabilis de
loco ad locum. R. non. Boetius. Deus
stabilis manens dat cuncta moveri
sed solum causaliter dicitur moveri. et me
taphorice. sicut dicitur exaltari in corde ho
minis et hoc per sui mutatione alterius tantum 9

Utrum sit extra omnem locum
R. sic. ut dicit Gregorius sed quod sit extra omnia
hoc intellige non per distantiam sed
sed per independentiam et indetermi
nationem sue immensitatis. 10

Utrum angelus sit in loco. R.
philosophi antiqui ponebant angelos
sive intelligentias nullo modo esse in loco
nec per essentiam nec per operationem sed tamen
movere animam alicuius orbis. unde

desidantis mouet desidauit aiaz § Sz fides est contrarium que po nit angelos circa nos operari § Quidam aut theologorum dicunt eos tm p opoin esse in loco et non p essem § alij oius dicunt eos in loco esse et p essem & diffinite tm no circumscriptiue. Item ma. i lib. unde dat q cum sunt in celo non sunt intra hus et dea aliorum scorum .s. aug. et bede et cum mag. concordant § Sed g p phm. li. phis. quod locus ppe est superficies cois rem ambien tis / esse g in loco ppe ita requirit .s. comensuracom determinacom .i. qd sit hic et no alibi et psen cialitatem et hoc m coi s in loco et dicitur circumscripte esse in loco § Sz spc creati in loco tm hnt duo ultima et ideo dicunt diffinite esse in loco .i. ita h qd no alibi § sed ds tm ht neutrum in loco / s. q e

·11· Utrum possit esse & a mplibz locis simul. R. no. qr esse finite / et diffinite est in loco dicit aut quidam q p essem tm est in uno mpli ip simpli citatem et inde effluit in loca prima p uirtutem qm uult ex de adamante § Alii aut dicunt q pot esse & in loco qto. vel q in qualibz pte tot admod aie in core & & i mpno ul in magno f

q voluit & si no operet in loco tm oe q intanto sit in quo uo luit operari. Non aut pot esse immaiori quam possit immedi te mouere ·12·

Utrum plres possint simul in eodem loco esse. R. no. et h sul determinet eis locus sm illm liber sim sedm tm uirtual quantitatis sim & tm opoius / qr quilz eorum p se sufficiens est in hui opa cione et superflueret alter. ·13·

Utrum angelus moueatur de loco ad locum. R. sic. qr inue nitur in diuersis locis. ut i celo & intra. § Alios tm duos mot non locales dicunt hre aias .s. m otum spualium illuiacionum qui triplex est s dyo. s. circula ris rectus et obliqus § Alium motum mcessitudinum s ggm uespertinam rerum diuisar. § & di uisas affectiones. ·14·

Utrum in motu locali transe at medium. R. quida dicunt q no. ui habeat ad operari imme dio. Unde dicunt motum eius sbi tum sicut illuminacio aeris § Alij aut qd sit p medium et qd est successiuus. no tm c mensurando se med. § pt se tm semp facere totum in loco porcionato sue uirtuti. ·14·

Utrum motus eius sit in tempe

vel subito. R. quidam dicunt quod si
ne corpore assumpto tantum est subi
tus .i. in nunc. et quod inter duos
tantum est quedam successio imagi
nationum. Alii quod successiue
et in tempore semper. et hoc propter
virtutem finitam. et distanci
am vtriusque quam motum retardat
aut. Alii quod utroque modo moui
potest. sed subito tantum in locum sine
medio. Successiue autem
in remotum. et est vnius
celerius alio secundum maiorem virtutem.

839 Queritur utrum scientia dei sit
5 causa rerum. R. videtur sic. scientia
scilicet practica que importat et benepla
citum. Aliquo videtur ideo res future
sunt quia deus eas nouit. et quo
ad scientiam est causa extrinseca. quo ad
beneplacitum est efficiens. supra
autem non non est causa.

7 Utrum prescientia dei sit causata a re
bus. R. Res non sunt causa eandi
prescientie dei. nisi forte ut dicit mea(?). vi
detur sine qua non. et hoc intellige ex parte
scibilium rerum non scientis. Sunt
tamen causa nominandi quia prescientia no
minatur ex ordine ad res futuras.

3 Utrum scientia dei sit non solum
rerum sed et enunciabilium. R. sic.
sed tamen in simplici non composito. Ipse enim
idem est vera et quiditas rerum
et esse causa. cuius apprehensio per
tinet ad intellectum componentem.

Utrum uniformis sit scientia dei 8
de omnibus. R. sic. a parte scientis.
sed quantum diuersi sunt modi scitorum.
Utrum scientia dei imponat rebus 9
necessitatem infallibilem. R. secundum Boe
li. de consol. Duplex est necessitas absolu
ta. scilicet et conditionata. ut si aliquem scio am
bulare ipsum ambulare necesse est.
Primam vocat auctor antecedentem. + secundam consequente
+ Primam vocant doctores necessitatem
consequentis. secundam necessitatem consequentis. consequens
primo modo non omnia prescita habent ne
cessitatem. secundo modo habent.
Utrum sit necessariorum tantum vel et con 6
tingentium. R. et contingentium est quia
scilicet in re sua contingentia sunt. et scit
ea contingentia esse. nullo tamen scientia qua hec
scit immutabilis est ex parte dei. Unde
dicit Boe. in consol. quod futura contin
gentia ad intuitum relata diuini
necessaria sunt quia ei presentia.
Utrum scientia vel saltem prescientia dei 4
habeat esse necessarium. R. Duplex est opinio.
Quidam enim dicunt quod non. quia cum dicitur deus
prescit vel prescivit aliquid contingens
duo importantur. scilicet actus eternus. et ob
iectum futurum. quod est contingens. et
ideo totum iudicandum est contin
gens. Exemplum de parte totius copulati
ua. Hec autem contingentia est non
in deo. sed in re. cum dicitur prescientia aliquid
vel nullo modo concedunt quod scire sit con
tingens vel ex parte scientis vel sci
bilis. quamuis non ipse sit contingens.

no tn̄ r sciē dei s. q. 6.

1 d. 40. Queritur utrum ds possit
nescire id qđ scit. R. intellect.
qđ sic si intelligatur diuisim qr
sic ab eterno potuit ita ut posset
si aut coniunctim no. qr n pt
aliqđ de nouo uel scire. uel nescire
hec distinctio est in omnibus
+de composib3 effectus ut actib3 diuinis
eternis q no ponunt actu obiectum
in tpre. si impo. et hoc pp libertate
uoluntatis immobili no eternitatis
si no est de actib3 diuinis r obiec
tor eternor. ut generare et hm. ut eor
q ponunt effectum increatum p se
tem ul pteritum. ut creare qr sb
iacent legib3 tempis in psenti te
pti ne et fut a
2 Utrum possit scire qđ nescit
ut pla qm scit. R. ad p. triplex
est scia in deo. s. scia simplicis l
intelligentie. scia uisionis. scia ap
probacionis. p est r omnium sui fu
turor siue possibilium et hac
no pot. s ea est r eor q ordina
ta s ad actum ex ut omnia fu
tura bona ul mala. t est r
bonor tm futuror. et de his
duabus distinguendum est. qr coniuncti
no pt. diuisim pt s. primo. ad
+posit sed. cum q ut scia augi ul mi
nui. ul mutari pot distingui
ut pi. s tm melius vi neganda
simpr qr semp accipit coniunctim.

qr p supponit determinatum nnm
cui addit ul minuit.
3 Utrum ds heat sciam no en
cium. R. sic. s. tamqm encium in
intellectu suo. bon aut futuror
tamqm encium in rea sua. s acc
tu existencium in ppria.
4 Utrum heat sciam infinitor.
R. r dr infinita. s. inquantitate v
tutis infinite quantitatis dimensive
et infinite quantitatis discrete p
est bm actu. ut ds et h scit. s
n est actu n po p phos et h
nescit. n sic impossibile d pt scire
e no est actu s impo et id scit
simplici noticia. no scia uisionis
nec approbacionis s. q. 7.
5 Quid sit prudencia. R. Boe
ti. de consol. prudencia est id i summo
omnium principe constituta per quam cunc
ta disponit. Vn pertinet ad sciam
practicam qr est de agendis. Inclu
dit aut sapiam in p cognite et
uoluntatem in ppoito et potentiam in execu
cione coposita s. d. 34. q. 3.
6 De quibus sit prudencia. R. q
leguntur fuisse errores circa hoc
quida posuerunt prudenciam oio
no ee. s forte omnia contingere. quida
sola celestia regi prudencia. quidam
tm nas ul res generum et speciem et no
particularia. alii uo et pti ne to
tum et no alia. s fides ponit
omnia regi dei prudencia. Sap.

xi. Lquit est illi cura de omnibus
Effectus tamen prudencie magis uiget
circa regalia. quia non solum quantum
ad esse ue. sed et morale. et quia
excidit ab uno ordine per pruden
ciam ordinatur ad alterum bonum

1 Queritur quod sit predestinacio se
cundum rem. R. totaliter est in deo. et
predestinacio actiua. et passiua. sicut
laudacio cesaris in laudante. quia so
lum rem dicit ad creaturam. non autem
connotat effectum sicut creare in quo
differt realiter actio et passio. in
predestinatione autem tamen secundum modum se
significandi ponit tamen aliquid in creatura
.i. effectum gratie et glorie. non ex principi
ali significato. sed ex consequenti. sicut unum correl
atiuum. non tamen simul. sed in futuro.
Pertinet et ad sciam non simpli
cis intelligencie sed approbacionis. uel
primum pertinet ad sapientiam secundum
ad uoluntatem

2 Quis sit diffinicione. R. ma
gister. predestinacio est preparacio gracie
in presenti et glorie in futuro. sed conuenit
hominibus. Item Augustinus li. de bo. ad per
seuerantie est preparacio donationis
preparacio. hec conuenit et anglis. Item
R. Predestinacio est propositum mise

3 Quare sit predestinatio. R. [illegible] ndi
large loquendo et improprie. sicut
aliquando accipitur pro preparatione
penarum circumcirca. et sic d[icitur]
ad penam malos predestinatam

Sed proprie est respectu boni premii tantum. et
est tamen creature rationalis tamquam sibi
quod predestinatur. De bonis uero presen
tibus est tamquam medium per quod itinere
ducitur. Unde dicit magister uolunt. quod prede
stinacio est prescientia et preparacio benefi
ciorum dei. quibus certissime liberantur
quicumque liberantur. De bonis autem
futuris est tamquam finis ad quod predesti
natur. Primo modo ad hoc uidetur quia
predestinatio importat ascensionem eternita
tis ad creaturam. Aut ergo dicit ascen
sionem eternitatis ad rem et ne
ad gratiam et gratie ad gloriam. et sic conuenit
solis hominibus. Aut tamen eternitatis ad
naturam. nunc ad gratiam. non autem gratie
ad gloriam. sic conuenit angelis secundum illam opi
nionem quod dicit eos non esse creatos
in gratia. Aut eternitatis ad unionem tamen
sicut conuenit soli christo.

Utrum sit eterna uel temporalis. R
R. eterna est. Ephesios. i. elegit nos in
ipso ante mundi constitutionem quod tamen quod impor R
tat omnia eterna sunt. quod sunt diuina
disposicio. quod est principale significatum te
male connotatum ut futurum. Et or
do antecessionis signum ad contingentem. 4

Utrum ponat necessitatem. R. non
necessitatem absoluta. quia non tollit li
bertatem arbitrii quod est causa proxima.
sed predestinatio sit causa prima. Necesse autem
condicionata necessarium est per accidens cuius
condicio est de presenti uel de preterito. sed cuius
condicio est de futuro contingenti inesse

no est necia sed tm impossib[le]
actu oppo[itum] co[m]p[ossib]ile stante · ut te
non sessurum scito te sessurum
cum quo bn stat oppositu pte sed
no oppositum age · Vn quis sit
predestinatus tn dampnari pot ·
sed non dampnab[itur] · Vn hui[us] loc
uciones · Predestinatus pt dampna
ri · dist[inctione] s · qr diuise s ve · cum
[illegible] · s · d · 29 · q · i · Idem inluit ·

6 Utrum predest[inatio] heat certitudinem ·
R · apte dei certa est · et inmobil[is] · sed
apte rei predestinate est loqui d[icitur] ·
ul sc se et in n[on] ipa sic no ht certitu
dinem · ul in comparacione ad predesti
nacionem sui co[g]nicionem diuinam sic
ht · qr omnia futura sunt ei presen
& omnia uno intuitu respicit

1 Utrum nus predestinatorum possit
augi · R · nus numerus suu forte certus
est · i · qr tot saluabuntur · A[ugustinus] · inluit ·
Certus est electorum nus qui no pt
augi · ul minui · compacione adiun
uatos mutari pt sed no mutabi[tur]

8 Q[uid] sit reprobacio · R · A[ugustinus] inluit ·
Reprobacio est presciencia iniquitatis quoda
& preparacio dampnacionis eorundem /
Vn includit tria · vnu est presciencia
iniquitatis ab eterno · Alium ob
duracio · i · subtraccio gre in presenti ·
tercium preparacio pene in futuro

9 Q[uid] sit obduracio · R · Incorpibus
duriciam sit sequitur triplex proprietas
· i · inhabilitas ad permanendum iniu
& fortitudo ad resistendum · Ad hui[us]

similitudinem cor dicitur obdurari
tr · i · per inhabilitatem ad suscipien
dam gram per firmitatem ad resistio
nem ad pctm et per rebellionem
diuinarum inspiracionum et man
datorum · Primo m est passio co
sequens culpam · / Secundo m est dispo
sicio culpe cuius pertinacis · / Tercio m
speciale genus pcti 10

Q[uid] sit effectus obduracio · R ·
obduracio est pena est dicitur quidam
perpetuam passionem · i · inhabilitatem
ad gram que preuenit ex precedenti iusto
dei iudicio · ht genus causam deficientem
· i · u · av · / causam preuenientem · s · p[e]c
catum / causam ordinantem · i · dm ·

Queritur eleccio utrum ido
sit ab eterno · R · Eleccio ipe
est aliquorum per meritorum segregacio ·
& preoptacio · Vn no est fcs qr
determinatus necesse racionabilium ·
sed tm int homines / sed in proposito dei
eligentis eterna est · execucio
autem temporal[is] · Non est qr uocacio
dicitur tm actum exteriorem · et ideo
tm est temporal[is] · Predestinacio
tm interiorem · et ideo tm eternal[is]
eleccio aut ul dicit actum interio
rem pse ul cum effectu ex · et
ideo duplex. 2

Q[uid] sit eleccio · R · Eleccio quedam eter
na alia temporal[is] & h quedam ad
gram · quedam ad officium · Non
dm int · Q · ista · qr presciam
dicitur congrui solam oppositum addit

uo as inclinacionis

uo[a]s inclinacionem / electio addit
aliquid alio ex parte eius separacionem
predest. addit aliquid in fine ulti
mum destinacionem

3 ¶ Utrum predestinacio possit
habere causam meritoriam. R. non. secundum
q. intus. s. quantum ad principale si
gnificatum quod est propositum dei
eternum / tamen quantum ad conno
tatum quod est collatio gratie in presenti
sic potest habere causam dispositivam minus
proprium ut alienum. Et hoc dico
non de gratia gratum faciente. quantum vero ad collectionem
glorie habet causam meritoriam minimum
ex hominis.

2 ¶ Utrum possit habere inde causam
motivam. R. non. secundum q. intus. unde
prescientia meritorum secundum q. non est causa
motiva ad predestinandum. Et tamen quedam
quia uo[a]s dei potest esse aliqua ratio quare
ius non causa. ideo est ratio secundum quam conge
fertur uo[a]s dei ad preparandum illi glo
riam et gratiam cuius prescit fu
tura merita. non tamen ipse motus propter
merita.

4 ¶ Utrum reprobacio habeat causam
a parte hominis. R. in reprobacione
sunt duo. eterna prescitio. et hoc in
itium hominis non est causa. secundum tem
poralis obduracio. huius causa est meri
toria et effectiva. secundum futura damp
natio et huius causa est meritoria secundum
non effectiva.

5 ¶ Utrum habeat causam ex parte di
vini. R. non. s. quantum ad penam prius

dampni quia privacio est secundum quam
ad penam sensus sic habet / et similiter
ordo utriusque horum ad sibi in et ad
initium eius / adeo est. ut quantum
est. secundum secundum hec omnia ab homine sunt quia
quomodo.

1 ¶ Utrum deus semper sciat quicquid
semel scivit. R. sic. quantum
ad scientiam simplicis intelligencie
secundum et similiter quantum ad scientiam conpo
sitive quo ad veritatem rei.
quia hec semper eadem manet. indiu
ersis temporibus ut dictum est. Sed de
veritate sig. sive enunciabilis est duplex
opinio. una Nominalium sicut dicens
qui ponebant quod ab unitate rei si
gnificate hec secundum diversa tempora presens
sive preteritum et futurum
esset unitas enunciabilis. secundum alia fu
it opinio realium que contra tenu
it doctores. quia ponunt quod ab unitate
rei diversum modum rei sicut in plena cum
secundum tres differentias temporum. secundum hec opinio
communis est et vera. quia et secundum hec p.
dicit quod eadem oratio susceptibilis est
veritatis et falsitatis prius dictum quod omne
enunciabile quod semper est verum. semper est
verum. et quod deus semper scit omne
enunciabile quod semel scivit secundum sed dicendum
dicitur quod non scivit. v. christum passu
rum. et modo nescit mutacione
s. facta a parte sciti non scientie. omnia tamen in
lit. dicitur quod sic.

8 ¶ Utrum sciat omnia presencialiter
tamen. R. sic. ita s. quod presencialitas

intelligatur ex parte cognoscentis non ex parte rei cognite. ¶ Ubi quippe omnia tempora sunt presencia unius eternitas

9 ¶ Utrum sciat omnia immutabiliter. Respondeo. sic. ex parte scientis scilicet ¶ sed non ex parte sciton.

1 Queritur utrum in deo sit scientia potentia. Respondeo. sic. potentia scilicet activa quia purus actus est. et ideo et sine aliqua potentia passiva.

2 ¶ Utrum una vel plures. Respondeo. simpliciter loquendo una est. quia in radice est una sibi et esse est unum. ¶ Similiter scilicet quia coniuncta est actui extrinseco. Ad hoc una est. unde eadem est potentia creandi et gubernandi mundum. ¶ Sed ab actu interiori potest recipere multiplicitatem aliquam. Unde ille potentie differunt penes modum se huiusmodi absolutum et relatum sicut et actus eorum. Ut potentia intelligendi et generandi. ¶ Similiter potentia creandi et gubernandi.

3 ¶ Utrum potentia sit equalis sive scientie et voluntati. Respondeo. Quantum ad id quod sunt sic idem sunt. ¶ Similiter et quantum ad actus ad quos sunt equalia sunt. quia se omnino continent Deus enim potest scire et velle quecumque scit et vult et econverso. ¶ Quantum ad obiecta autem respectu quorum sunt. sic maior est scientia simpliciter intelligencie duobus aliis sed potentia maior quam scientia approbacionis. ¶ Scientia autem visionis et potentia habent se ut excedencia et excessa.

4 ¶ Utrum deus sit omnipotens. Respondeo. sic. quia habet potentiam activam respectu omnium. quamvis nichil possit recipere vel pati. quia hoc posse est impotentie. ¶ iste. q. 6.

5 ¶ Utrum deus possit mala. Respondeo. scilicet non potest malum culpe. quia hoc est aversio a deo. deus autem a se averti non potest nec esse causa eius potest ¶ potest tamen malum pene quantum iustum est.

6 ¶ Utrum possit quaecumque bona creature possibilia. Respondeo. Quidam actus pertinent ad posse simpliciter sine imperfectione ut posse movere et intelligere et huiusmodi. ¶ Quidam cum imperfectione aliqua naturali. non tamen penali. nec viciosa. ut posse currere comedere et huiusmodi. ¶ quidam cum imperfectione penali. non viciosa. ut posse mori ¶ quidam cum imperfectione viciosa ut posse peccare ¶ Primum posse est in deo. et ab eo totaliter increatum. ¶ Secundum non est in deo. sed a deo totaliter increatum. Unde hos actus non efficit ipse sed increatum ut deus vult ¶ Tercium non est in deo. sed a deo in creatura non totaliter. sed partim ab alia causa scilicet peccato. ¶ Quartum nec est in deo. nec a deo. aliquo modo quantum ad meritum. sed quantum ad posse

7 ¶ Utrum deus possit impossibilia per se scilicet que nunc. Respondeo. sic. scilicet que sunt contra cursum nature. quia plus potest quam indidit nature posse. ¶ Sed non potest ea que sunt contra naturali omne nec a

creatore videtur ut que sunt in potentia in deficienti ut principia sciarum et virtutum et omnia que habent rationem exemplarium in mente divina. Unde non potest facere iniusticiam et malam et duo et tria non esse v. Unde nec contraria simul eidem et secundum idem inesse ut contrarietas dicitur quia sequitur contradictio cum unum destruat alterum.

8 Utrum possit impossibilia vel opposita simul. Respondeo non non ex defectu potentie quia sic nichil est ei impossibile quia nulla potentia potest esse ut utrumque fuisse possibile quia sequeretur idem non esse ut ad non esse.

9 Utrum possit impossibilia per actus ut mundum non fuisse. Respondeo non secundum Augustinum et secundum Thomam quia nichil relinquitur in depositione secundum impetitio ut Deus possit agere. Unde cum nichil sit non potest se Deus ad ipsum habere ut cessans ab influendo vel destruendo vel ad efficiendo.

10 Secundum quid dicatur ad possibile vel impossibile simpliciter videlicet secundum causas superiores vel inferiores. Respondeo quidam dicunt impossibilia ex naturali privatione omnis potentie sicut preteritum non fuisse ad simul esse et non esse. Quedam autem non ex naturali potentia sed quantum ad aliquam potentiam ut solem stare et hoc quedam sunt a potentia Dei acta immediate ut creatio mundi. Quedam mediate potentia passiva creature ut iustificatio impii et creatio anime. Quedam mediate acta et passiva potentia creature ut effectus naturales. Superius igitur secundum causas superiores indicatur simpliciter possibile. Inferius secundum utrasque simul. Sed inferius secundum causas inferiores.

8.22 f.

Queritur utrum essentia Dei sit infinita. Respondeo quidam dixerunt quod essentia ut essentia est finita sed virtute infinita. Alii quod nec finita nec infinita quia finis est omnium. Alii quod Deus finitus est quo ad se infinitus quo ad nos. Sed sciendum simpliciter dicendum eum infinitum et immensum. Unde tenendum est quod essentia Dei est infinita negative sed quia nullo termino concluditur sed non privative quia hic dicitur imperfectum. 7

Utrum potentia Dei sit infinita. Respondeo quia caret termino durationis et termino extensionis quia potest in infinita et vigore infinito cuius signum est quod non presupponit materiam nec moram requirit nec auxilium. 3

Utrum illa infinitas potentie sit reducibilis ad actum. Respondeo sic quo ad infinitum secundum quantitatem virtutis quia Deus est infinitus et hoc patet in generatione filii et productione spiritus sancti. Sed non quantum ad infinitatem secundum quantitatem molis quia esset inordinatum. Sed secundum quantitatem discretam potest quidem quantumlibet rem per se sed non

coniunctum q2 sic iam finita eẽt.
x. Utrum omnipo dei sit cõati
te 9municabil. R. nõ. sic nec
eẽn diuina; q2 omnipo hẽt cã
litatis. vlitatem. et infinitatẽ.
et suffic.am ; creatura vo nõ pt
ẽẽ tã sin ipius. nec pt infinita
cum hãt ẽẽnĩ finitam. nec pt
pse sʒ paltim.
q. Utrum ds opetur ex necce nc
R. non. q2 nõ hẽt ad dirigens ipm
ut ii hẽt q2 sic nõ eẽt p9 agens
sʒ sua libã note dirigitur q tam
nõ est aliud ab ipo.
c. Utrum opetur ex necce intelle.
R. Si intelle de necce coactiois sic
non ; Si de necce immobilitatis
aut go que est exigentia nutoris
sic nõ. q2 illa pt mutari; aut
9ueniencie. que est 9decencia
diem bonitatis ; aut go simp
et sic omnia opatur ex necce in
sciãe ; aut ut nunc. et sic nich.
q2 9decencia que nunc est pt mu
tari. q2 9decencia opum dinor
tota dependet ex pte opantis. ; sʒ
nõ sic in nobis.
n. Utrum possit ds plã face qm
facit. R. sic. inlit et ẽ pauciora
et alia quam facit. et hoc ꝑ poe
infinitatem et libtatem q nec
ad ꝑectum genus nec ad ectum nu
merum determinatur.
g. Utr aliq possit d po absoluta
q nõ possit de po ordinata. R.
sic. ꝑ glo. ge. xix. q2 est ordo
simpr. est ordo ut nunc. ; 9si
ta pt ds circumscripto so ordie.
sʒ nõ pmo/ Pmo mo d posse
d po absoluta. so mo de po or
dinata. ; q2 go multa pt pmo
mo que nõ pt so mo. iđđ qdam
dr posse de po absoluta. que
non pt de ordinata. q2 multa sb
sunt sue poe que nõ 9gruit s
ut nunc facere. Possit tñ face ea
9gruencia. et sic ea facere. f.
Queritur utrum ds singlas d. 24.
optes uniusi potuit face
meliores. R. sic. aliq. inlit. bo
nitate. s accintali. sʒ nõ bonita
te eẽnli/ ita qd maneret eadem
res. q2 bonitas eẽnlis est ulti
ma dĩna 9pleta. sʒ aliam rem
meliorem potuit face. f.
Utrum totum uniusum po
tuerit facere melius. R. qntũ
ad melioracionem ordinis non;
nec qntum ad melioratom finis
qui est summum bonum. sic;
nec melioratione ꝑcium uniui
si. ita qd una ps fieret melior
sʒ pocius deterior eẽt. q2 destrueret
ordo et ꝑporcio ꝑcium ad inui
cem/ exemplum de cythara. ;
Potuit tñ fi melius aliq ad
dicione. sʒ nõ eẽt omo idem
cum isto. sʒ istud heret se ad id
ut ps ad totum. ; similr ẽ pot
uit fi melius oim ꝑciũ melior

cione actu. s qd no eentuali. qr
tunc ad uniuersum esset.

3 ¶ Utrum humanitas xi potuit
fieri melior. R. sic. s se. s cum
sit creatura que finita est
s inquantum unita no.

4 ¶ Utrum beta uirgo ad meli
fieri R. sic. s se. s no s cone
qua mater est qr no potuit esse
mater melioris.

5 ¶ Utrum in beatitudine creata
R. quantum ad bonum participat
qd est ds/ no s quantum admo
dum participandi potuit

6 ¶ Utrum uniuersum potuit fa
cere ante quam fecit. R. dupx
est qo. qr h determinacio ante
pt cadere sb possibilitate/ et
tunc stat pduracione q ee
potuit et sic vm est qd pot
uit ante. qr potuit facere te
pus mille annorum prius isto
tempore/ uel pt stare pduracione
q fuit ut que fuit eternitas.
et sic no potuit ante. qr inet
nitate fieri no potuit

7 ¶ Utrum ad uniuersum face po
ssit. R. sic. post alium mundum
facere cum isto. et infinitos. s
neutrum tm esset uniuersum sm
racionem nominis.

8 ¶ Utrum eadem ptes hu uni
uersi ad h9 facere possit. R. no.
non ex defectu pote s quia res de
finit ee possib. qr transierit iperitu.

s. er. q. i 9. tm qr eadem po
maneret in deo ideo d9 inlit. qr
pt q qr potuit. s Exemplum de ce
cum possibl sic sonus ut tenebre
non possunt uideri.

Queritur utrum uoluntas sit 1
in deo. R. sic. s scripturis. In
omni r. n inqua in ueniuntur 9e
inueniis e uotas et dyco qap
phensionem consequuntur s no
tm meliori m est in deo. quam in
nobis. qr notas po in deo no differt
alba inqua est. nec alua r. qrp
est sua rectitudo nec ab actu suo
nec a fine. s s h omnia differunt
in uore uita.

¶ Qui sit uoluntas dei. R. uotas 2
ppe. s beneplaciti idem est qd eem
s au? et hoc uult s differt tm
rone sig di qr signt eem pmod pote
et uirtv ad uolitum. s uotas at
in ppe s sig. e rem differt.

¶ Respectu cuius obi sit. R. Bo 3
increatum est uolitum pximu
et ro uolendi. et hoc est natr
uolitum. s Bonum aut omne
creatum uolitum tm et libalr.
inquantum. s. participat similitudi
nem boni in creati.

¶ Utrum ds possit d' omuolens 4
sic omnipe. R. no. qr no uult
omne uolibile ut sunt mala.
nec omnia e bona possibilia qr
ius sciat omnia scibilia e possit
omnia possibilia.

4 ¶ Utrum voluntas divina sit proprie
causa efficiens omnium. R. sic.
secundum Augustinum. quamvis tres sint condiciones
quibus omnia operatur. scilicet potentia. scientia
et voluntas. quia ipsa sola determinat
ad hoc operandum vel illud. et movet
ad operandum et sola ponit effectum.

6 ¶ Utrum sit causa necessaria. R. sic. non
tamen necessitate coactionis sive incon-
stabilitatis. sed necessitate immutabi-
litatis quia numquam mutatur adinventione
una sive naturali sive volun-
taria nec mutari potest. Item effectus
est huius esse interior. scilicet velle. quod
ei consimilis est necessarium est. sed non
exterior. immo potest esse contingens.

7 ¶ Utrum sit causa propria et immediata
omnium. R. propria est quantum ad productionem
proprie ratum rei. sed non
per applicacionem ad illam rem. Item
causa autem immediata tamen est corporum
effectuum. qui sunt actus prima
sola. (Aliorum autem mediata et immediata
) quia et per contractum suam effectum
producit. et tamen facere esse eundem effectum
producere tribuit.

8 ¶ Utrum habeat causam aliquam mo-
tivam sive R. secundum Augustinum in libro. n. quia
ipsa ut dicitur est prima et summa
causa omnium. Item ratio tamen eius est
racio aliqua secundum glossam ad Ephesios. i. quod
dicitur voluntas dei exitiva est. Item hec
ratio est rationabilis ordinacio ad suum
volitum. Item et ratio ista est.
vel insapientia dei. vel malicia condo-
ne rei volite futura. secundum d. e. q.

9 ¶ De divisione voluntatis e.
divine in libro. scilicet in voluntatem beneplaci-
ti. et in voluntatem signi. R. B
ona est dicto. et non est dicto rei
sed vocis. quia prima tamen dicitur proprie
voluntas secunda autem tamen metaphorice
i. ad modum volentis se habet. sicut
est dicitur irasci quando punit.

10 ¶ De numero signorum voluntatis divine
R. in libro. q. q. vii v. Precipit est
prohibitio. Permittit. consulit. implet.
Hec est non plura alcius ponitur
quia per hec tamen innotescit voluntas
eius. Item Utrum sint vera sig-
na quod deus semper id velit quod signa-
tur per illud. R. signa vera sunt
quod non significent semper id deum velle.
ut dicitur in infra. in libro. sed vel id vel
ad circa ipsum. quod est ex inten-
cione significantis ut promptitudi-
nem abrahe ad obediendum
exemplum est in libro de leproso
sanato.

11 Queritur utrum deus velit
omnes homines salvari.
R. sic. secundum apostolum. v thi. i. est hic secundum
Damascenum voluntate antecedente non consequente. Item
secundum Augustinum in libro. de omnibus qui sal-
vantur ut sit distribucio acco-
moda. Item secundum alios fit distribucio
pro generibus singulorum tamen. Item secundum alios
intelligitur de voluntate condicionata. non
absoluta. i. vellet. si ipsi vellent

1 ¶ Sz ad intellcu dei da
ni. No qd uoluntas bn
placiti est est amor di
uinus mouens ipm ad
spales effcus prudenciae
certa racon ronalem. et
h diuiditur in uolunta
tem ante ontem. vo^tas
antecedens d^r effcum hui^o a
moris r^o toci^s n^c. qm an
cedit omnia inita nra. et
ipse. et ut sunt in psciam.
f qm conferit ei na ubalita
te o^e quib; pt infine sumi
de uenire ut ad puenien
dum dispone. vo^tas ons
d^r effcum amoris r^o singla
ris p^c. h ad o^nes spales bo
noz intuor et h attendit
uita. et ido uocatur ons
qr consequitur pficiam intuo
rum. no ut cam. h ut ra
cione uoliti. s. q. g.

2 ¶ Utrum uelit mala fi
eri. Due s opiniones inlit. Di
cunt. n. quida qd no uult m
ala. uult tn ea ee ul fi. qr
h est bonum. qr est occo mi
toz boz. Alii dicunt qd no
uult mala. nec uult ea ee
ul fi. h uult ea ordinare i
bonum. ut sint occones bo
noz. et hoc bonum est.

3 ¶ Utrum ds iuste puittat
mala fi. R. sic. ut d^r G. in
glo. Job. ii. et hoc tam iu
ste que est exigencia intoz
d condigno ut qui insordibus
est. et c. et de congruo pp. li.
ar. hoium. qm e iusti q
est exigencia diuine bonita
tis. expectando eos. s. ad pe
nitenciam et e ad excreciu
scoz.

4 ¶ Utrum vm sit mala fi. R.
sic. vitate sig simplr uitate
aut rei sm q tm. qr no ht
fundamentum in re h tm iaug.
vitate e p^o vm est. h psp
oppositi tm.

5 ¶ Utrum mala fi sit bonu
simpl^r. R. non. qr bonu intelr
e in opib; ex fine consideratur
ad quem inducit. malu aut
no est ca boni nequ e occo
directa. h tm indirecta. et
qntum nisi est po^s ducens
ad oppositum. Un no pt dici
bonum n cum addicione. ut
bonu est mala fieri tm ordi
nanti. ut d^r hoc ul bn uteti.

6 ¶ Utrum mala fi sit aliu bo
num facienti. R. pse no qr
semp nocet. s. a. p accns m
pt d alu^s inlit. e Da^s s. ut
humilietur

7 ¶ Utrum malum sit d pfcoe
vniusi. R. Qdam dicunt q
sic malum. s. inpo qr po^e ma
loz bone sunt. h no indicu.

·1·

qr ad bonū corrūpit ¶ Aliu
dnt melius· qd nō est de pfec
cione eēntiali· qr sine h uniu̾su
eet pfcm· ¶ h est de pfeccione ac
cidentali· nō tn̄ pse h p accī
dens· qr est occō amplioris bo
ni noscis· ¶ exemplū de certati
onibus martyrum· ¶ Nō ē qd
si osideretur malū p se· pfectius fcm
eet vniuersum sine eo· ¶ si aūt
cum bono qd exeo occōnatū
est· nō· h melius et pfcius est
sic· ¶ ex̄ de trypho facto auro re
ligato·

·8· ¶ Utrum malum sit ordina
bile· R· sicut sanū dr̄ dupr̄· ul̾
ut sbm sanitatis· sicut corp9
¶ ul̾ ut dispō sic medicina ul̾
ut signum· sic vrina· sic ē or
dinabile ¶ Primo m̄ nō est
ordinabile ordine dei· h rōnis
tm̄ s· rōne boni qd inde eliciat
A9 in lit̾ Non pmitteret si ma
la n̄ eliceret inde bō· ¶ Eo m̄
ordīable est ordine iusticie nō
nc̄· et hoc rōne boni qr ei sb
stituitur vn̄ dr̄ A9 q mali in
suppliciis bn̄ ordinant· ¶ t̾ mō
est ordīable ordine sapie· et h
rōne boni qd ei opponit· vn̄
A9 in lit̾· dr̄ qd malū bn̄ ordina
tum eminencius mudat bona·

·28· 8·28·

Querit̾ utrū uoltas bn̄ pla
citi possit impediri· R· n̄c
uoltas antecedens· nec ons impedit

ul̾ cassatur· qr utrāq; est oipc
et utrāq; impletur q° in deo
est· Nō tn̄ meritū saluacōis·
h sola ons semp impletur
q illud pcise uult· et h īple
de nāte ons nc̄ ontus· h
antecedens neutiq mī sp im
pletur qr illud nō uult pcise
secundū· d· e· 6· q· 1·

¶ Utrum possit mutari R· ·2·
nō· qr q°uis heat libertatem
in eligēdo q̾ pfccōnis est nō
tn̄ mutabilitatē post elecōm
et h est impfccōnis·

¶ Utrum possit ad pter eā ·3·
fieri· R· sic· h A9 vult mala ē
hoc intelle de uoltate efficacie m̄
chil aūt fit pter uoltatem pmi
ttentem h A9 in lit̾ ont eam
tn̄ nichil fit·

¶ Utrum ad fiat ontra uoltatem sig ·4·
R· ontra illa sig̃ fit pt̄· que s
respectu dei fiende ut sunt p
cepcio· osilium· phibicio· ¶ h
non ontra ea que sunt inst̾· ut
pmissio ē opacio·

¶ Utrum illud q fit ontra uo ·5·
luntatem dei obsequitur ei· R·
sic p B· ē A9 in lit̾· h hoc fit
p accns· ē p occōm· sic ē dya9
obsequitur xristo· ¶ sic q fit
ontra uoluntatē sigi obseqr
uoltati bn̄placiti· ¶ h tn̄ directe ē
pse p intencōm tm̄ bō obseq
unt ei

Utrum d̄s possit p̄cipe
ad mali. R. Malum manens
malum nō p̄t p̄cipe sic̄ nec
uelle. s̄ ma lum plus q̄ p̄
cipi^do sit bonum. Non
tā hoc p̄t s̄ι inquolȝ malo.
vū p̄t p̄cipe mala q̄ s̄ ex in
ordinacione hominis ad
dm̄. ut q̄ s̄ ... ꝯt̄ p̄cepta
p̄me tabule ... q̄ ordiēm cre
ature ad se ipm̄ nō p̄t infri
gere. s̄ inter mala q̄ sūt ex
in ordinacione homīs ad pro
ximum que sunt mala inse.
s̄ nō p̄ se que ex aliq̄ circumstā
cia possunt bn̄ fieri. ut homi
nem occidere et h̄ p̄ oīs d̄s
p̄t p̄cipe. q̄dam aūt sunt
mala inse ⁊ p̄ se ut furari.
fornicari. et h̄ .q̄ statim noīa
ta ꝯuoluta s̄ malo. Et h̄ ipli
cant duplicem inordinacōm
s. ad dm̄ ⁊ ad proximum. ut fur
tum qd̄ est ꝯtrectacio rei alie
ne in inuito domino hoc ꝯtā
proximum. et fraudulent̄. hoc
ꝯt̄ dm̄. similit̄ mechari icl̄u
dit qd̄ cum aliena et libidīe
delectandi in creatura. ꝯtā u
mum. s. qd̄ est c^ra dei nō p̄t p̄ci
pe. ꝯtā s̄ s̄ q̄sdam p̄t p̄cipe.
ut ꝯtrectarem alienam s̄ nō
fraudulenter. et silr̄ malus.
s̄ alios nō p̄t. q̄ de ordinacio
i includitur q̄m d̄s nō p̄t face
s̄ p̄t d̄s rem alienam. ul̄ vxorē
indiuīā istiuis transferre. ul̄ sim
pliciter ul̄ ad temp^9 et sic iam
h̄t eam ut suam.

Queritur utrum vo^las hūa 1
na possit ꝯfōrri dīue R.
sic. sic ꝯfōrtur aliq̄ hn̄s ad p̄ticι
pacionem ei in quo i^d est p eēm
ut album albedini. Rectitudo u
in nr̄ā uo^te est participacionem
in deo p eēm. et est h̄ ꝯformitas
proporcionalitatis tn̄. nō proporciōis
q̄ sicut se uoluntas dei recte h̄t
ad suum uolitum. sic m^o suo nr̄ā
uoluntas ad sui uolitum.

Utrum oīs teneant^ur ad hu^s ꝯ 2
fōrtatem. R. sic. q̄ tenem^ur ei ob
edire. Glo. sup i^d. ps. Nō adhesit
m̄ cor p̄^u d^a vo^tas dei i^a est cu
nos oz ꝯfōrri. Est aūt hoc p̄cept̄
g̃nale ad omnia p̄cepta affirm
atā et negatā. et ido transgr
sio eius nō facit sp̄ale pc̄m.

Utrum teneamur ꝯfōrri in 3
to^e uolendo. s. ex caritate. R. ꝯdi
cionalit̄ tenemur. s. si uolumus
h̄re mercedem opis̄ s̄ de absoluta
tencione. s. qd̄ aliqs̄ in auctam^9
offensam disting^9 est q̄ ad co
fōrtatem in actu nō tenetur q̄s
ii h̄ita caritate nec tunc semp
in quolȝ actu cogitat d̄i bn̄ s^e te
dilige. ad ꝯfōrtatem aūt in h̄itu
nō ten^r quis directe. s̄ indirecte
ten^r. n̄ nō semp s̄ qn̄ actu h̄ūs